

Cronicile Crăciunului.

CREATIVE
SEB

Sofia Talabă, clasa a V-a

Cuprins

1. Creații proprii

**Crăciunul unui șoricel – Cozmin Burghilea, tatăl elevilor
Ștefan și Vlad**

Elfii –Covaș Eduard

Felicitarea fermecată – Răzvan Simion

O altă poveste de Crăciun – Mara Tărăbuță

O poveste de Crăciun - Anastasia Cristian

Cronicile unui Crăciun dezordonat – Mara Miloș

Despre Crăciun – Mara Miloș

O zi de luni – Tudor Cristian

Oamenii de turtă dulce –Maria Cristescu

Iarna cea grea- Patrick Kovari

Iarna lui Hazel –Natalia Roșu

Iarna la țară - Maria Constantin

**Scrisoare de amenințare către Moș Crăciun –Anastasia
Mihăilescu**

2. Jocuri fără vârstă

**Nu-l trezi pe tati!- Sarah Alexis Stoicescu
și Iosif Ungureanu**

**Orbito și Jocul Mesoamerican - Olaru Vladimir
Cristian și Diac Gabriela Rebeca**

Patolli – Jocul nemuritor – Ioana Bodean și Sofia Pușcașu

Vulpea și ogarii- Natalia Roșu și Sofia Talabă

Mahjong – Bianca Velicu

Cuprins

3. Rețete de toamnă

Cozonac cu nucă și caramel –Maria Constantin

Rețeta de cozonac a bunicii - Daria Calcișcă

Rețeta de turtă dulce - Sofia Calcișcă

Christmas gingerbread – Carina Chivaru

4. Documentare

Descoperă Philadelphia cu mine- Tudor Ciocănescu

Top 5 filme de văzut neapărat Crăciunul acesta! – Robert Tepebag

Recomandări de filme pentru Crăciun-Maria Cristescu

Recomandări de filme de Crăciun pentru 2024 – Raisa Radu

Picturi de iarnă celebre – Robert Marin

Târgurile de Crăciun, motiv de bucurie – Ilinca Bădoi

Celebrități născute iarna – Alexandru Olteanu

Christmas traditions in the UK – Beatrice Ilcău

Cuprins

5. Projekte Auf Deutsch

Traditionen des Winters Erstellt von Alexandra Anton

Krampus Erstellt von Natalia Roşu und Ioana Boldean

Die Weihnachtschroniken Erstellt von Lavinia Olteanu

DOMINOSTEINE WEIHNACHTSREZEPT

Erstellt von Mara Miloş

Das ist Sofia Erstellt von Alexandra Anton

Wer bin Ich? Erstellt von David Chiribeş

Vladimir, mein bester Freund Erstellt von Iosif Ungureanu

Miruna- meine Schwester Erstellt von Maria Cristescu

Wir bin Ich? Erstellt von Matei Ioniţă

Wer bin ich? Erstellt von Robert Marin

Mein Freund, Iosif Erstellt von Sarah Stoicescu

Meine beste Freundin! Erstellt von Sofia Puşcaşu

Wer bin ich? Erstellt von Ştefan Negrea

Mein Freund Erstellt von Vladimir Olaru

6. Artiştii de la SEB

CREATIVE
S E B

Cronicile Crăciunului.

**I. Creații
proprii**

Crăciunul unui șoricel

„-Offf.....iar a venit iarna! „ , gândea micul șoricel.

Afară nu mai găsea nimic gustos. Fructele dispăruseră de pe pajiștea verde din livadă. Fuseseră acoperite de așternutul pufos de nea.

„Offf....iar a venit iarna!”, se văită din nou șoricelul.

Stăpânul casei avea camera plină cu bunătăți, dar ușa era încuiată strașnic și nimeni și nimic nu putea pătrunde înăuntru.

Trist, cu mustățile pleoștite, micul șoricel se plimba legănat prin mica lui vizuină, gândindu-se la ce va mânca în zilele viitoare. N-avea nici cea mai mică idee!

„Chiț ! Ce tristă-i iarna!”

„Chiț ! Îmi e cam foame !”

„Chiț ! Ce tristă-i iarna !”

Și cu gândurile acestea, se culcă în așternutul moale, sperând să mai uite de frig și foame.

În casă-i liniște. De-afară se-aude crivățul cum hoinărește prin crengile fără frunze ale copacilor. Vuuuummm,vuuuummm....

Greu s-adormi așa cu burtica goală și în frig !

Timpul trecea. Ochii șoricelului se-nchideau încet, încet și într-un târziu intră în lumea viselor. Cu pisici mari, grozave, cu roți imense de cașcaval și hore șoricești pline de veselie.

Dar.....ce să vezi!? Focul din soba mare se-aprinse ca prin minune, luminând odaia cu flăcările gălbui că mierea.

Timpul parcă se oprise în loc. Niciun zgomot nu mai răzbatea de-afară.

De nicăieri apăru un bătrân cu cizme mari și centură lată peste burta generoasă. Era îmbracat cam fistichiu. În roșu tot. Numai moțul căciulii era alb ca laptele.

Mișcându-se ușor, de parcă ar fi plutit, mergea prin cameră ca și când o cunoștea de când lumea.

Scotocind cu băgare de seamă într-un sac, la fel de roșu precum hainele lui, scoase un mic brăduț, de-o șchioapă și-l așeză în dreptul intrării vizuinei micului șoricel. Apoi se căută în buzunare și în mâna lui apăru un cub de cașcaval din cel mai parfumat și mai gustos. Îl așeză cu grija lângă brăduț.

Cu un zâmbet blând, abia văzut în barba lui stufoasă, moșul dispăru ca prin minune, de parcă nici nu ar fi fost.

A doua zi era Crăciunul.

- Crăciun fericit, micule șoricel! Ho, ho, ho !

BURGHELEA COZMIN

Dedic această poveste fiilor mei, Ștefan și Vlad

Elfii

De Crăciun mulți pregătesc prăjituri și un pahar de lapte cald pentru a-i mulțumi moșului pentru cadourile aduse. Dar, foarte puțini se gândesc la cei care fac toate acele cadouri și se ocupă de întreținerea faimoasei sâinii. Cei în cauză sunt elfii. Majoritatea și-i imaginează pe elfi ca fiind niște creaturi îmbrăcate amuzant, ce poartă pantofi cu clopței și sculptează jucării, hrănesc renii, dau cu lac sania și tot așa. Dar, atunci, cum de poți primi jocuri video de Crăciun și cum ajung toate cadourile în casele copiilor, sub brad ?

Toate aceste realizări, fără de care nu știm cum ar fi Crăciunul li se datorează elifilor.

Odată ca niciodată, moșul încă mergea la copii în sania sa trasă de reni, aducând păpuși și mașinuțe de lemn. Cu trecerea timpului însă, cerințele s-au modificat și au început să vină nu doar din Groenlanda, ci din toată lumea. „Ce să fac acum ?” s-a gândit moșul, deoarece evident, acei reni care îi trăgeau sania nu puteau zbura și din lemn nu putea face un Xbox, cel puțin nu unul funcțional.

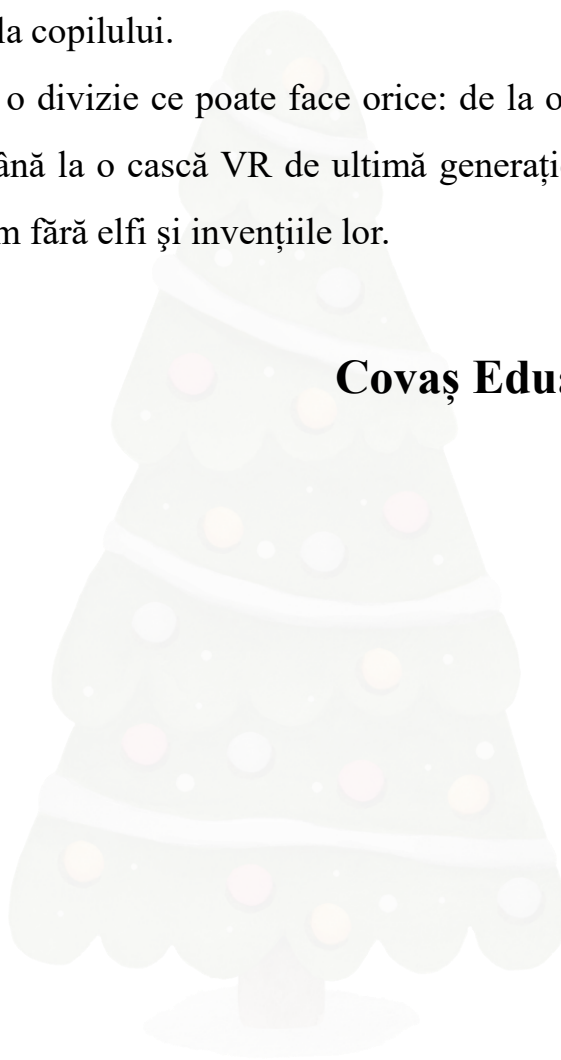

Așa au intrat elfii în acțiune. Ei au pus renii pe banca de rezervă, au făcut o sanie nouă din metal, similară cu un elicopter și cea mai importantă invenție ce face livratul cadourilor posibil: *Brad-o-transportorul*. De sute de ani, în brazi se plantează microcipuri ce se conectează la Brad-o-transportor, transformând cadoul dorit în date și rematerializându-l sub brad. La jocurile video este și mai ușor, moșul doar folosește Klaus-cloud pentru a descărca jocul dorit direct pe calculatorul sau consola copilului.

Elfii au chiar și o divizie ce poate face orice: de la o felie de tort cu 20 de straturi de ciocolată până la o cască VR de ultimă generație. Nimeni nu s-ar mai bucura de cadouri acum fără elfi și invențiile lor.

Covaș Eduard, clasa a VI-a

Felicitarea fermecată

Eram în vacanța de vară când s-a întâmplat să rămân singur acasă. Nu mă bucura prea tare situația, dar am găsit ocazia perfectă să umblu prin niște cutii, să scotocesc și să mă mir de tot felul de vechituri păstrate de părinții mei de când erau ei mici. Așa am dat peste o cutie cu scrisori, felicitări și clasoare. S-a întâmplat să privesc o felicitare și să simt că tare aș vrea să o deschid. Fusesse scrisă pentru mama mea de o prietenă de la țară, din satul bunicului meu, o fată numită Alina.

Felicitarea era făcută de ea. Așa de frumos desenase o căsuță, apăsată de zăpada grea, care plutea ca o barcă pe valuri, doar că valurile erau dealuri pline de zăpadă. La o fereastră se vedea un brăduț vesel împodobit și doi copii și mai veseli, lângă el. Când am deschis felicitarea, am început să simt aer curat și rece, să văd un fulg de zăpadă cum îmi cade pe nas, să aud un colind din depărtare și un lemn trosnind în foc. Apoi, am început să simt parfum de cozonac și de

poale-n brâu, de gutuie coaptă și de compot. Tare aș fi vrut să le si gust! Deja puteam să văd copiii pe uliță zburând cu săniile la vale până la pâraul înghețat. Toți au câte doua mere mari și roșii în loc de obraji și ce hărmălaie de chiote și ce veselie sunt pe uliță până să-i împingă întunericul în casele lor, la căldurică. Puteam să văd o sanie trasă de cai cu clopoței și cete de colindători bucuroși. În zăpada cât gardul, un cățeluș e pus pe giumbușlucuri. Cineva începe să spargă lemne pentru foc: cioc-cioc, cioc-cioc. Și mie îmi place să sparg lemne, tare aș sparge și eu!

Dar „cioc-cioc” se auzea la ușa mea de copil singur acasă în toiul verii, așa că m-a luat brusc cu călduri și a trebuit să înghesui totul în cutie la loc, toată iarna deodată, cu tot satul ăla minunat, cu toate bunătățile din care nici nu apucasem să gust. Am descuiat ușa părinților strigând: **Aș vrea și eu o iarnă așa!**

Simion Răzvan, clasa a VI-a

O altă poveste de Crăciun

Mergeam pe cărarea luminată slab de un felinar de pe marginea acesteia. Pașii mei rămâneau imprimați pe stratul fin de zăpadă, lăsând în urmă modelele de pe talpa pantofilor pe care îi aveam în picioare. Mă uitam în sus și observam sclipirea stelelor pe bolta întunecată-luminoasă a cerului de iarnă.

-Oare cât mai avem de mers, Maujak? Oare când vom observa o schimbare în peisajul acesta?

Maujak este câinele meu, un husky masiv salvat de mine de la un mesager din Alaska, care era crud cu câinii pe care îi avea la sanie. Acum tocmai ce ieșisem cu el din pădurea în care ne plăcea să ne plimbăm și am dat în această cărare prost luminată. Nu pe aici ieșeam de obicei din pădure. Cărarea asta ne era

total necunoscută, dar ne-am gândit că orice cărare duce la o stradă principală, la o urmă de civilizație. Probabil ne-am înșelat. Probabil am avut dreptate. Până atunci, continuăm să mergem.

Nu cred că era foarte târziu. Probabil ora șapte, dar iarna se întunecă repede. Din fericire nu era beznă. Încă un lucru. Mai erau numai câteva ore până la cea mai importantă noapte din an. Crăciunul. Iar eu și câinele meu încă mergeam pe cărarea monotonă, așteptând să vedem acea urmă de civilizație de care v-am zis, dar aceasta nu se făcea văzută. La un moment dat, desigur că am obosit, zic de mine, căci Maujak încă zburda vesel pe lângă mine, probabil din cauză că era obișnuit cu frigul și efortul, așa că ne-am oprit la baza unui copac. Din ghiozdanul ce-mi atârna pe umăr am scos un sandviș cu mozzarella, un termos cu cafea și, ca orice deținătoare de câine, o punguță cu ronțanele cu carne de vită. I-am dat lui Maujak ronțanelele din palma mea și am sorbit o gură de cafea. Era caldă și mi-a alunecat pe gât, dezmoțindu-l. Apoi am luat o gură din sandviș și mi-am aranjat geaca astfel încât să stea cât mai pe mine.

M-am uitat la Maujak și cred că și el a citit disperarea din ochii mei.

CRRACK!

Am auzit un zgomot și Maujak la fel. Acel zgomot pe care îl fac bețele când se rup. Acel zgomot care mi-a înghețat sângele în vine în acel moment, pentru că până atunci fusese o liniște adâncă.

-Te văd cum ești. Ești disperată. Și eu am fost la fel ca tine, dar tu s-ar putea să scapi de această senzație mai repede ca mine. Eu aș putea zice că n-am scăpat niciodată de ea...glumesc!

-Cine ești?! Arată-te sau îl pun pe acest husky masiv de lângă mine să te atace! Am zis cu o voce tremurată vocii de fetiță care venea din pădurea din partea cealaltă a drumului.

-Haha! Nu e nevoie, zise vocea cristalină de fetiță. Nici nu m-ar răni câinele tău, Maujak. E prea târziu pentru asta. Nimic nu mă mai poate răni...cred. Nimic în afară de spiritele numite...stai să-mi amintesc cum se numeau...Inniquit. Ai grijă la ele. Pot răni pe oricine, viu sau mort. Cât despre mine...mă arăt acum, dacă insiști.

Prima mea reacție la ce a zis a fost să aproape leșin. Cum de știa numele câinelui meu, când nu mai auzisem în viața mea vocea asta și nu mai văzusem în viața mea...*chestia*. După ce am văzut *chestia* chiar am leșinat. A urmat un minut de sunet negru.

-Ești bine? Răspunde, sunt Moș Crăciun .

Acele cuvinte, combinate cu vocea groasă de la care proveneau, m-au trezit din *somn*. M-am ridicat în capul oaselor și am observat că, într-adevăr, eram față-n față cu nimeni altul decât Moș Crăciun.

-Amalie, s-a trezit! Vino să vezi! strigă Moșul către o ușă care ducea în altă cameră.

Atunci intră în cameră *chestia*.

-Bună...scuze că te-am speriat. Toată lumea se sperie, până și Moșul s-a speriat la început...Mă cheamă Amalie, încântată de cunoștință!

Bun. Deci, *chestia* se numea Amalie. Un nume cam normal pentru cum arăta aceasta. E timpul să vă descriu *chestia*, nu? *Chestia* nu era o chestie. Era o

persoană. Cam greu de zis, ținând cont de faptul că avea o piele atât de palidă și un păr atât de înunecat...și o față care prea îți aducea coșmare. Avea o gură neagră, până la urechi, forțată într-un zâmbet.

-Scuze că întreb...dar ce s-a întâmplat cu fața ta? am zis ezitant.

-Poveste lungă...n-am timp să-ți zic acum. Vorbim diseară, zise Amalie și plecă din cameră.

Acum rămăsesem singură în cameră cu unicul Moș.

-Deeci, Moșu, o să primesc cadouri anul ăsta? am zis așa, ca să mai scad din tensiune.

-Annette, faptul că te afli în viață Crăciunul ăsta e cadoul tău de Crăciun. Știu că încerci să înțelegi ce se întâmplă, dar, sincer, e cam greu. Pentru început, te prezint lui Amalie. Amalie era doar o fetiță când a ajuns, ca tine, la cărarea cu felinare. Mergea și ea monoton, ca tine și spera, cum ai sperat și tu, să dea de civilizație. Însă pe tine ea te-a salvat. Pe ea nu a salvat-o nimeni la timp. Spiritele Inniquit, cele despre care cred că ți-a zis, au prins-o, când mai avea un pic până la civilizație, care într-adevăr era la capătul drumului, și i-au forțat gura într-un zâmbet, pe care i l-au cusut de față. De ce? Pentru că știau cât de mult îi plăcea Crăciunul. Aceste spirite sunt, să zicem, anti-Crăciun. Deci celor care iubesc Crăciunul, le fac ceva rău. Și celor care ajung pe cărăruie, pe la capăt.

-Deci, eu ajunsesem pe la capăt?

-Nu chiar. Amalie a venit să te ia mai repede de-acolo, pentru că nu știm sută la sută dacă spiritele atacă în același loc mereu.

-Dar...cum de Amalie e încă în viață?

-Aș putea zice că am salvat-o, dar nu ar fi cel mai adevărat lucru. Am reînviat-o, cu puterea Stelei, cea din vârful bradului. Deși nimeni nu știe, Steaua are puteri magice, de vindecare.

-Ultima și cea mai importantă întrebare. UNDE-I MAUJAK?! am întrebat disperată, uitându-mă repede prin camera în care mă aflam.

Moșul mă studie cu privirea sa blândă pentru câteva secunde, iar apoi răspunse:

-La Amalie, cred.

Trei spre cinci secunde de tăcere. În mintea mea înnebuneam. Calmându-mă (nu chiar), am adresat o altă întrebare.

-Moș Crăciun, crezi sau știi unde e Maujak?

-Cred. Du-te și întreab-o pe Amalie unde l-a dus. E în camera de alături.

Despre oamenii care dețin căței, se știe că ar face orice pentru ei. Așa că m-am ridicat din patul în care stătusem până atunci și am ieșit pe ușa camerei.

Camera lui Amalie nu era așa de îngrozitoare cum mă așteptam. Era o camera relativ normală de fetiță de șase ani. Nimic special. Până și Amalie nu m-a mai îngrozit la fel de tare ca la început. Mă uitam la ea și observam niște trăsături, totuși, umane. Săraca, tuturor le e frică de ea, deși ea n-a făcut nimic. Înaintez în continuare în cameră și o întreb pe Amalie:

-Unde mi-e cățelul? Unde e Maujak?

-La spirite...glumesc, sperioaso, zise ea văzându-mi expresia feței schimbându-se. E aici, îmi arată cu degetul spre patul ei, de unde se ivi mai întâi

un botic, apoi tot capul, apoi tot Maujak-ul.

Îmi apăru un zâmbet pe față.

-Acum că îl am pe Maujak, pot merge acasă, unde mă așteaptă părinții cu cina de Crăciun?

-Nu știu. Poate că da, dar trebuie să mergem cu tine. Dar Moșul nu se poate face văzut la toată lumea. Asta înseamnă să vin eu cu tine, dar mi-e frică.

Mă uit cu atenție la ea. Cum ar putea ei, care sperie pe toată lumea, să-i fie frică?

-Ți-e frică? De cine?

-De spiritele anti-Crăciun. Am avea nevoie de mult mai mult spirit al Crăciunului ca să trecem de ele.

-Stai. Dacă mergem împreună gândindu-ne doar la Crăciun și probabil cântând colinde, nu ar însemna că o să avem foarte mult spirit al Crăciunului?

-Știi ceva, putem încerca.

L-am salutat pe Moș Crăciun, iar el ne-a dat o acadea care fuse făcută, pare-se, de spiridușii lui. Am ieșit pe ușă și de îndată ce am făcut primul pas în zăpada moale, am început să cântăm cât de tare posibil „Jingle Bells”, pentru spiritul Crăciunului.

*

-Și cum s-a terminat buni? Zise nepoțica, entuziasmată de povestea bunicii.

-Ei bine, am ajuns acasă în siguranță, totuși, când oboseam din cântat, auzeam foșnete prin pădurea din partea stângă a cărării pe care mergeam. Atunci începeam din nou să cântăm mai tare.

-Dar Amalie? Ea s-a întors la Moșu în siguranță? Întrebă din nou nepoata.

-Sunt destul de sigură că s-a întors. Ea e oricum mai energică ca mine, deci probabil că i-a fost mai ușor să cânte atât de mult. Care-i morala? Spiritul Crăciunului este mai puternic decât orice!

O poveste de Crăciun

Crăciunul este sărbătoarea mea preferată. Îmi place mult atmosfera. Pentru mine, se simte de parcă intrăm într-o lume nouă.

De Crăciun, în fiecare an, sora mea stă mai puțin pe-acasă. Pleacă de dimineață la școală și vine acasă la ora unsprezece seara. O aud cum intră în casă, fără să facă prea mult zgomot. Mereu o întreb, când am șansa, de ce vine atât de târziu începând cu luna noiembrie, iar ea îmi răspunde spunând că e din cauza școlii, dar eu mă cam îndoiesc.

Astăzi, m-am trezit mai devreme. M-am uitat în calendarul meu cu bomboane și astăzi am luat vacanță. M-am bucurat foarte mult, deoarece pot să fac ce vreau eu. Am mers în camera mea și m-am gândit timp de cinci minute și mi-a venit cea mai minunată idee de până acum. S-o urmăresc pe sora mea să văd cu adevărat ce face. Mi-am făcut o ciocolată caldă, mi-am strâns bagajul în care mi-am pus zece lei, un aparat foto, un pix cu unicorn și caietul meu special. M-am ascuns în bucătărie după fața de masă cu reni și am așteptat. După două minute, o văd pe sora mea intrând în bucătărie. A luat ceva de pe masă și a plecat. Am descuiat ușa încet și am ieșit din casă.

Am urmărit-o, până la o fabrică de jucării. A început să zică niște cuvinte ciudate și un portal s-a deschis. A intrat în el și eu i-am făcut o poză, iar apoi am sărit repede înainte să se închidă.

Pe cealaltă parte a portalului, era multă zăpadă. Când am căzut, sora mea și-a întors capul și s-a speriat. Am ridicat capul din zăpadă, și ea purta haine de elf. Ea mi-a zis că nu am ce să caut aici și că trebuie să mă întorc acasă. M-am uitat la ea și i-am zis că nu plec până nu aflu adevărul.

Mi-a spus că ea a devenit unul dintre ajutoarele lui Moș Crăciun, de când l-a întâlnit acum cinci ani, la vârsta de zece ani. Din această cauză, Moșul a făcut-o una dintre ajutoarele lui. După ce mi-a povestit asta, ea m-a trimis acasă, în camera mea.

De când am aflat asta, Crăciunul se simte și mai diferit. În fiecare an de atunci, o aștept pe sora mea să vină acasă și să-mi povestească întâmplările ei.

Anastasia Cristian, clasa a VI-a

Cronicile unui Crăciun dezordonat

Este ultima săptămână înainte de vacanța de iarnă. Privesc în jur spre ceața îndepărtată, de la străzi distanță. Sunt în drum spre casă, după școală, împreună cu grupul meu de colegi preferați. Stăm împreună de când a început clasa a V-a și ne distrăm foarte mult. În grup sunt eu, Victor, cei doi prieteni ai mei Cristi, Bogdan și mai sunt și fetele, Irina și Maia.

La începutul semestrului, ne-a rugat doamna noastră dirigintă să ne organizăm și să facem decorațiunile pentru târgul de Crăciun al școlii. N-am putut să refuzăm pentru că se baza pe noi. La început, m-am gândit că o să fie distractiv să ne mai vedem prin weekenduri ca să lucrăm la decorațiuni și la plan, dar acum realizez că este mai mult o greșală. Este stresant deoarece mai avem puțin și intrăm într-o criză de timp. Pe ceilalți nu văd că-i deranjează și eu sunt genul de persoană care nu suportă să o dea în bară când are de lucru pentru întreaga școală. Cristi și Bogdan mereu găsesc un moment în care să facă glume, iar fetele se amuză și toată lumea devine neserioasă. Pot fi de acord că uneori mi se par și mie amuzante unele glume ale lor... dar alteori devin exagerate.

Îmi las gândurile de-o parte și mă întorc înapoi cu mintea la grup. Aud niște țipete de bucurie. În față, era Maia care striga la Irina:

– Tu nu vezi că a-nceput să ningă? Uite ce frumos e cerul!

M-am uitat și eu în sus și am văzut mii de rânduri de fulgi albi și catifelați căzând spre pământ.

– Auziți, noi ce facem cu târgul de Crăciun, ne vedem în weekend din nou, nu? adaug eu, fără ca această replică să fie relevantă acum.

– Păi aveți un plan mai bun? întreabă Bogdan.

– Eu am și uitat de târg, spune Maia, începând să râdă.

– Și eu la fel, adaugă Irina chicotind.

Mă scufund în gândurile mele din nou. Lor chiar nu le pasă... dar eu nu mă pot lăsa și lua după ei.

– Chiar trebuie să-l facem? întreabă Bogdan.

Îmi ridic privirea și mi-o fixează spre fața lui.

– Nu-mi vine să cred că te poți întreba asta, murmur eu, uitându-mă în jos din nou.

Bogdan se uită la mine, dar nu mai spune nimic pentru o clipă, iar apoi oftează. După se duce mai în spatele grupului și îl întreabă pe Cristi ce face. Pe fete nici nu le-am mai băgat în seamă, oricum sunt în treaba lor.

La câteva străzi depărtare se află casa mea. Dintr-odată le aud pe Maia și Irina izbucnind în râs. Mă încrunt. În general îmi plăcea să râd și eu cu ele, dar acum chiar nu-mi arde de glume. Mă simt prea presat ca să mă relaxez.

– Auzi, Victor, de ce ești așa supărat? întreabă Irina.

– Sunt... doar stresat. Un pic.

– Eu nu înțeleg de ce îți pasă așa de mult de chestia asta cu târgul, zice Maia.

Tac pentru câteva secunde. Mă gândesc să le spun o vorbă înapoi, dar doar

rămân cu gura ușor căscată.

Cristi începe să râdă de mine. Așa obișnuiam noi să facem, dacă mă simțeam și eu în stare să mă distrez. Îmi doresc așa de tare să ajung odată acasă! Încep să grăbesc pasul ca să merg și mai repede. După câteva minute ne aflăm în fața casei mele. Îmi iau rămas bun de la prietenii mei și apoi intru în casă. Ei pleacă mai departe, spre casele lor.

Mă duc în camera mea, îmi las ghiozdanul pe podea și mă pun la birou. Mă apuc de teme la matematică, dar mă opresc în mijlocul exercițiului și mă gândesc la ce aș putea face ca să îi pun pe prietenii mei la treabă. Mă tot măcina gândul că nu vom reuși să terminăm. Chiar avem slabe șanse.

După ce mi-am terminat tema, m-am întins pe pat și am continuat să mă gândesc. Am ridicat telefonul de pe noptieră și m-am apucat să îi scriu un mesaj lui Bogdan. Simt că poate pe el pot să-l conving să mă ajute. Dacă devine și el mai serios, împreună vom reuși să îi urnim și pe ceilalți. „Trebuie să vorbim despre organizare, Bogdan. Nu ajungem nicăieri așa.” îi scriu. După câteva minute îmi aud telefonul sunând. Era Bogdan. Îi răspund și apoi îi explic la ce mă gândeam eu. Nu părea să aibă foarte mult chef de asta, dar am observat că se străduia să mă asculte. Apreciez asta. Am vorbit cu el până când a trebuit să mergem la culcare.

A doua zi mi-am dat seama că totuși și lui îi pasă, dar era o idee mai relaxat decât mine. M-am simțit mai bine să știu că nu-s singur. Ceilalți nu au mai menționat subiectul Crăciunului, dar am început noi să încercăm să îi convingem să lucreze. Era deja vineri, iar mâine ne vedem cu toții acasă la mine. Astăzi chiar nu a mai fost o zi așa de rea.

Sâmbătă dimineață am făcut curat și am pregătit toate lucrurile de care vom avea nevoie. Treaba se mai așeza un pic. Primul, a ajuns Bogdan, iar apoi i-am

așteptat și pe restul. M-am mai relaxat în final. Aveam un plan mai clar și ordonat.

- Așa, acum cu ce vreți să începem? spun eu.
- N-am nici un chef să fac nimic, zice Cristi.

Îl văd pe Bogdan cum se uită urât la el.

- Bogdan, lasă-l în pace, nu contează, îi șoptesc eu, chiar dacă știu că și pe mine mă enervează.
- Ce să facem atunci ? Trebuie cineva să îl facă să lucreze.
- Da, dar nu așa. O să ne certăm rău și nu mai iese nimic, spun eu.

Bogdan a dat din cap în semn că înțelege.

- Bine, deci o să vă spun eu ce avem de făcut astăzi. Avem de făcut ornamente pentru brad, ghirlande și stelute. Problema e că ne trebuiesc foarte multe. Am putea să începem să pictăm globurile.

Spre surpriza mea fetele au aprobat. Poate că voiau să contribuie un pic astăzi. Doar Cristi nu era bine dispus.

Am mers în camera de alături ca să aduc globurile. M-am întors și am lăsat cutia pe masă, apoi le-am dat un exemplu cu ce fel de lucruri să pictăm sau să desenăm pe globuri și după ne-am pus pe treabă. Poate că astăzi o să fim chiar eficienți.

Maia, chiar dacă nu pare, este o perfecționistă și trebuie să îi iasă mereu lucrurile bine. Și Irina este foarte talentată la desen, iar asta ne ajută. Cristi în acest timp nici nu s-a atins de vreun glob. A stat pe telefon. Și Bogdan deja a făcut două globuri frumos pictate. Am început bine. Eu deja am terminat de pictat un om de zăpadă.

După jumătate de oră de muncă m-am dus în bucătărie să le aduc câteva gustări și poate să facem o pauză. Cristi tot nu ne băga în seamă. Atunci am zis că e cazul să intervin.

- Cristi, tu chiar nu vrei să ne ajuți deloc, așa-i?
- Lasă-mă în pace!
- Tu chiar nu vezi că noi ne străduim aici și tu nu vrei să ajuți? Cum vine asta? Noi muncim și tu nu? Parcă eram o echipă! izbucnește Bogdan. Treaba ta. Dar noi o să îi spunem doamnei diriginte că n-ai ajutat...
- S-a întâmplat ceva? îl întreb eu pe Cristi.

Mă duc mai aproape de Bogdan și îi șoptesc: „Știu ce să facem ca să-l convingem. Hai să ne distrăm un pic. Să facem puțin lucrurile pe dos. O să râdă și asta îl va binedispune.”

Așa am și făcut. Am început să facem glume în timp ce lucram ordonat.

M-am uitat la Cristi și l-am văzut că ne privea un pic mai interesat. Părea mai curios acum. După câteva minute, s-a ridicat de pe scaun și a venit lângă masa noastră. El fusese atent la explicațiile pe care le-am dat, așa că s-a aplecat asupra cutiei de decorațiuni și a luat un glob. Apoi s-a pus pe pictat alături de noi.

Părea imposibil că am reușit să lucrăm organizat și în liniște. Am lucrat eficient și am terminat toate globurile în 2 ore.

Când m-am întors cu cealaltă cutie cu decorațiuni, am intrat în cameră și am simțit că am călcat pe ceva. Când să merg mai în față am simțit cum piciorul meu aluneca pe parchet. Încercând să merg și mai repede m-am dezechilibrat și am alunecat. Prietenii mei au început să râdă în hohote. Am mai rămas câteva secunde pe jos pentru că nici eu nu mă puteam opri din râs. Partea proastă însă e că câteva dintre decorațiuni s-au deteriorat. M-am ridicat și le-am spus că ne mai trebuiesc

materiale acum, ca să continuăm munca. A fost un pic amuzantă întâmplarea, nu am cum să neg acest fapt.

Ne-am văzut de treabă și în câteva ore am terminat tot. După aceea am ieșit pe afară cu toții să ne plimbăm. Era deja frig și ger, iar ceața groasă acoperea tot cerul. Luminile de Crăciun fuseseră deja aprinse prin tot orașul îmbrăcat în stratul gros de zăpadă care s-a depus pe străzi, case și mașini doar în câteva nopți. Ne-am plimbat prin parc, unde am continuat să facem glume și să ne distrăm, cu peisajul deosebit de iarnă în fundal, chiar dacă ceilalți nu au privit în jur la fel de mult cum m-am uitat eu la copacii și împrejurimile pictate cu albul fulgilor de nea.

După jumătate de oră ne-am oprit undeva pe un teren mai mare acoperit cu zăpadă. Bineînțeles că urma să facem o bătaie cu bulgări de zăpadă. Era parte din tradiția noastră de iarnă. Am început să aruncăm cu bulgări de zăpadă unii în alții. Ne-am distrat foarte tare. Apoi când am vrut să plecăm m-am întors și am văzut-o pe Irina râzând cu lacrimi și restul la fel. Cristi era întins în zăpadă și își trăgea sufletul după o grămadă de râsete.

– Ce s-a mai întâmplat acum? întreb eu.

Bogdan și-a ridicat privirea de jos și s-a uitat spre mine zicând:

– Maia a alergat pe lângă Cristi și l-a împins în zăpadă.

Fața lui Bogdan se înroșise de la atâta râs. După am început și eu să râd cu ei. Când am reușit să ne potolim m-am dus și l-am ajutat pe Cristi să se ridice. Ne-am îndreptat acasă încă gândindu-ne la lucrurile amuzante pe care le-au zis fetele pe drum. A fost o zi chiar distractivă.

În restul săptămânii, Bogdan și cu restul m-au ajutat să terminăm toate decorațiunile. Am fost foarte fericit că lucrurile mergeau perfect.

Joi, am adus toate globurile la școală și ne-am pus pe decorat bradul cel mare, pe care trebuia să îl pregătim pentru toată școala. A trebuit să ne urcăm pe o scară - ce ar fi putut să iasă greșit? Prietenii mei cu siguranță n-ar face nimic care constă în dărâmarea altui coleg de pe scară, așa-i? Fix asta s-a întâmplat. Eu puneam globuri pe partea stângă a bradului și apoi m-am aplecat să iau un alt glob din cutie. Cum se întâmplă faptul că atunci se găsește Irina să-l zguduie pe Bogdan care era cățarat pe scară, atârând un glob pe cea mai de sus crenguță din brad. Bogdan se agită puțin pe scară încercând să-și recapete echilibrul și apoi se răstoarnă peste mine, iar eu la rândul meu mă prăpădesc pe cutia cu globuri. Nu știu de unde am avut atâta noroc încât doar cutia s-a rupt și m-a făcut cumva să alunec pe lângă ea ca globurile să nu se spargă. Eram deja obosiți de decorat bradul acela infinit de înalt, dar deja făcusem mare parte din treabă.

O oră mai târziu bradul era gata și arăta minunat. Ne-am bucurat că am terminat în sfârșit toată treaba și acum puteam să ne vedem de treaba noastră.

A început vacanța și noi ne-am văzut din nou în parc în ziua de Crăciun, după ce am stat la o masă festivă cu familiile noastre. Ne-am oferit câteva cadouri și am petrecut timp împreună.

Acum știam că avem în față o vacanță binemeritată în care aveam de gând să ne relaxăm. Iubesc Crăciunul acesta!

Mara Miloș, clasa a VII-a

Despre Crăciun

Dacă ar fi să mă gândesc la sărbătoarea cea mai îndrăgită mie, m-aș gândi cel mai probabil la Crăciun. Fiind și foarte populară, cu unele dintre tradițiile străvechi care poate se mai practică, aceasta tot rămâne una dintre cele mai inedite sărbători. Aici aș putea adăuga faptul că este una și foarte importantă. Acum, bănuiesc că nu ar trebui să vă fac cunoștință cu obiceiurile specifice și vom trece direct la subiect.

V-a deranjat vreodată toată agitația bruscă a sărbătorilor de iarnă? Eu, cu toată sinceritatea, simt că unii oameni exagerează cu ea. Pe lângă faptul că magazinele încep să vândă fel de fel de decorațiuni de Crăciun încă din octombrie / noiembrie, atmosfera de peste tot este foarte precipitată. Eu pot să înțeleg bucuria sărbătorilor și faptul că este plăcut să serbezi Crăciunul sau Anul Nou, dar ai puțină răbdare.

De asemenea, pot spune că sunt o persoană care își împodobește bradul în ajun. Nu știu încă dacă e bine să stai cu decoratul bradului până pe ultima sută de metri, dar nici să te apuci să pui globuri pe crengi din luna noiembrie.

Pot să înțeleg foarte bine bucuria sărbătorilor de iarnă, și chiar o iubesc, dar o simt mai puternică în preajma sărbătorii, și nu cu luni bune înainte.

Însă, știu și cum e să te trezești în ora de mate și să realizezi că nu poți să-ți scoți din minte un cântec de Crăciun. E adevărat, te face să te simți bine gândindu-te la vacanța de iarnă, la relaxare și la mersul cu colindul. Însă ce mă întristează cu adevărat e că la noi nu prea va mai ninge ca-n povești.

Totuși, în ciuda diferitelor opinii și tradiții, cred că putem fi toți de acord că nimic nu se compară cu spiritul unic și adevărat al Crăciunului.

Mara Miloș, clasa a VII-a

O zi de luni

E o zi de luni. Ninge și oamenii merg grăbiți la muncă sau la școală. Într-un colț al străzii un câine cuibărit stă lângă cuptorul unei pizzerii. Nu e de rasă și nici nu are zgardă, dar vine acolo așa des încât oamenii cred că e al proprietarului.

Un vânt puternic suflă cu ușurință micii fulgi de nea ce cad grațios pe cuptorul fierbinte și se topesc stingând cuptorul. Câinele se trezește simțind frigul și începe să latre trezind toți oamenii care dormeau în confortul caselor lor. Brutarul aprinde repede focul, făcându-i pe plac câinelui înfrigurat, permițându-i să se culce la loc în pătuțul său, o pătură veche ce transforma podeaua tare și rece într-un culcuș bun.

După o un timp, câinele deschide brusc ochii și vede ușa de geam acoperită de zăpadă. El încearcă să se împingă în ușa blocată. Câinele simte tensiunea din aer și vede panica de pe fața oamenilor din pizzerie.

Unde înainte era o pizzerie, acum pare că e doar un morman de zăpadă. Un copilaș își trage tatăl de mânecă și zice:

- Uite, tată, zăpada aia latră! Tatăl băiatului se uită la clădirea acoperită de zăpadă albă și strălucitoare din care aude un zgomot familiar. În mai puțin de un minut, tatăl recunoaște uimit lătratul câinelui pizzeriei. El sare ca un copil mic gata de joacă în zăpada ce bloca intrarea mult iubitului restaurant. Omul ajunge cu greu la ușă și intră cu sacoul verde de catifea ud și rece, dar cu inima caldă.

Toată încăperea e inundată de zăpadă topită. Câinele se scutură și sare fericit pe omul plin de zăpadă ce tocmai se pregătea să plece. Maidanezul îl urmărește până în scara blocului unde îl convinge pe om să îl lase în casă.

Câinele e fericit că a găsit o casă nouă, dar din când în când, mai trece pe la pizzerie și se gândește la amintirile plăcute de odinioară.

Nicolae Tudor, a VI-a

Oamenii de turtă dulce

Era ajunul Crăciunului și mama gătea omuleți de turtă dulce. În toată odaia mirosea a scorțișoară și cuișoare. Eu împodobeam bradul cu tata. Știți cum în desenele animate personajele când simt un miros plăcut plutesc până ajung la sursa mirosului? Așa aș fi făcut și eu dacă aș fi fost într-un desen animat. Am intrat în bucătărie, mama terminase aluatul pentru omuleți. Am luat câteva forme și am făcut câțiva omuleți, apoi am decorat cu cremă albă, roșie și verde. Eu am făcut unul special pe care l-am numit Turti. L-am pus la cuptor. După, mama i-a pus pe o farfurie lângă brad. Ne-am dus cu toții la culcare și atunci s-a întâmplat toată magia.

Eram în lumea viselor, dar tot în casa mea mă aflam, mai exact în dormitor. Din sufragerie, unde era bradul, se auzeau zgomote, râsete. M-am dus acolo, și ce să vezi, omuleții de turtă dulce prinseseră viață. Dar acolo nu mai erau doar omuleții, erau case de turtă dulce despre care nu aveam nicio idee de unde au apărut. În sufragerie nu mai era doar bradul, ci un oraș adevărat.

Priveam căsuțele și omuleții. Unii omuleți se agățau de globurile din pom și le balansau. Am prins globul fix înainte să cadă pe podea și să se spargă. Apoi l-am zărit pe Turti.

Îmi zâmbea larg, mi-a întins mâna și, dintr-odată, m-am micșorat. Acum eram de mărimea lor. L-am luat de mână pe Turti și ne-am dus în fața bradului.

- Acum ce facem? l-am întrebat.

-Urcăm! a zis el și m-a tras de mână înainte să mai apuc să spun ceva. Bradul era ca o pensiune, așa că am urcat cu un lift care te ducea la fiecare etaj al bradului. La etajul unu stăteau oamenii de zăpadă. Acolo l-am întâlnit pe Frosty, omul de zăpadă, care ni s-a alăturat urcării. La etajul doi, erau renii lui Moș Crăciun, și ei ni s-au alăturat. Rudolph stătea în față. La etajul trei, se aflau îngerașii pe care i-a pus mama în pom, erau foarte drăguți, ni s-au alăturat și ei. Când am ajuns la etajul 11, adică penultimul etaj, acolo era o petrecere. Toată lumea dansa.

- De ce toată lumea petrece? am întrebat.

- Pentru că tu ai adus viață oamenilor de turtă dulce, ca mine! a spus Turti.

- Așa că tu meriți să te duci la etajul 12, ultimul etaj unde este steaua! a continuat el.

- Serios?! Mulțumesc! am zâmbit. Eu și Turti am urcat la etajul 12. Acolo privesc era minunată. Turti mi-a șoptit:

- Crăciun fericit!

Atunci m-am trezit. Eram dezamăgită că fusese doar un vis. Mi-am adus aminte că era Crăciunul, venise Moșul. Părinții s-au trezit și ei. Am intrat în sufragerie și am despachetat cadourile. Apoi m-am uitat în farfuria cu omuleți. Doi fuseseră mâncați, dar Turti era acolo. Eu credeam că totul fusese doar un vis, dar atunci Turti îmi făcu cu ochiul și atunci am știut că totul a fost real...

Maria Cristescu, clasa a V-a

Iarna cea grea

Eram la un ultim foc de tabără. De când am învins extratereștrii, ei și-au luat revanșa prin a face iernile mult mai grele și prin mult mai grele, mă refer la iarnă pentru todeauna!

Am avut două opțiuni: ori să devenim supușii lor, ori să rămânem aici și să murim de frig. Ghiciți ce a ales rezistența? Cred că este evident, am rămas aici să înghețăm.

Dar acum să revenim la oile noastre. Ce aş mânca acum un miel, dar de unde miei dacă au murit de la frig sau au fost luați de extratereștri, ca orice alt animal!

Deodată Jimmy, unul din ultimii membri ai rezistenței, mă bate pe umăr și îmi arată o nava extraterestră aterizând.

- Pe bune, acum ei trimit și soldați să ne vâneze! spuse liderul nostru Albert. Soldați, mergeți și investigați!

Eu cu Jimmy, Georgie (un alt membru) și Nikolai (un membru rus) ne ducem în pozițiile noastre de luptă (niște gropi) și țintim la ușa navei. Ușa se deschide și de acolo ies „Caracatițele”, cum îi alintăm noi. Ei arată ca niște caracatițe mov imense și cu arme care vaporizează ținta. Noroc că avem și noi aceste arme. Erau trei la număr, dar cui îi pasă când deja i-am vaporizat. Să fi făcut ei o greșală ca au venit aici?

- Soldați! Rămâneți aici și securizați nava! ne spuse Nikolai.

După un timp, Nikolai s-a întors.

- Georgie, Jimmy voi veți fura nava și veți distruge nava mamă. Tu (arătând spre mine) vii cu mine înapoi la bază !

Nava pleacă și le urez noroc lui Jimmy și lui Georgie. Merg cu Nikolai înapoi la bază. Pe drum, a început un viscol puternic.

- Șefu'! Se apropie un viscol, trebuie să ne adăpostim! îi spun eu șefului.

Luăm cu noi diferite lucruri cu care ne putem încălzi și intrăm în buncăr (o parcare) să ne adăpostim.

5 zile mai târziu

Acum este Crăciunul, vântul încă mai suflă cu putere. Încă mai țin minte când eram mic și deschideam cadourile în această zi. Ca să mențin spiritul Crăciunului, le-am făcut cadouri lui Nikolai și lui Albert, dar și lui Jimmy și Georgie. Toate cadourile le-am sculptat din lemn, fiecare reprezentând ceva important din viața lor. Atât Nikolai, cât și Albert au apreciat cadourile lor.

Deodată, viscolul se oprește, ies afară să văd ce s-a întâmplat. Pe cer se vede o explozie mare și multe nave extraterestre coborând. Explozia era nava mamă, dar în navele mici nu știu ce se află.

Nikolai și Albert ies afară unde nu se mai simțea atât de frig. O navă aterizează și din ea ies Jimmy, Georgie și alți oameni.

- Crăciun fericit! spuse toată lumea de pe navă în cor.

Fericit, am realizat că războiul s-a terminat fix de ziua de Crăciun și am zis:

- Crăciun fericit!

Kovari Patrick, clasa a VI-a

Iarna lui Hazel

V-o amintiți pe Hazel, micuța veverița roșcată, cu un pământ în loc de coadă, jucăușă și mereu dornică de cățărare și aventură? Părea tot timpul pusă pe șotii, avea mulți prieteni și îi plăcea să descopere lucruri și locuri noi. Acum, fiind frig afară, aceasta stătea ghemuită în scorbură, plictisită, ronțând întruna alune și ghinde. Era prima iarnă a ei.

Micuța, își scoase boticul afară, foarte curioasă. Ceea ce vazuse... o făcuse uitate de plictiseală. Totul în jur era alb. Hazel se întreba, ce se întâmplase oare!? Coborî precaută pe trunchiul stejarului. Pământul era rece și umed. Se uita îndeaproape la haina albă ce acoperea pământul. O atinse cu vârful boticului. Era rece și umedă. Se retrase înapoi speriată. Dându-și seama că stratul alb era inofensiv, porni să descopere ce se schimbase în împrejurimi. Se apropie de iaz,

cu sărituri mari, încercând să nu atingă pufoșenia albă. Dar tocmai și-a adus aminte cum prietena ei, Metis, o bufniță bătrână și înțeleaptă de fel, i-a spus că stratul alb și rece din timpul iernii se numeste ZĂPADĂ.

Când ajunse la iaz, fu uimită să observe un luciu deasupra apei. Venise și familia de căprioare, prietenele ei de astă vară cu care se întrecea în alergare. Minerva, căprioara mai mare și pătată, întrebă:

- Ce mai faci, Hazel? Cum ți se pare prima ta iarnă? Încă o țin minte pe a mea...
- Am venit să văd ce s-a mai schimbat. Tu?
- Caut mâncare pentru surorile mele, le e foarte foame!
- Știu un loc unde putem găsi mușchi! Vă arăt eu!
- Super! Hai să mergem!
- Apropo, de ce apa iazului este așa solidă și alunecoasă?
- Hahaha, scuze, n-ai de unde să știi... este așa fiindcă apa a înghețat.
- Brr, ce frig s-a făcut!
- Da, știu. Tu ai mai multă blană decât mine, mie îmi e și mai frig!

Au plecat împreună, cu toată turma spre locul pe care îl știa Hazel, la Bradul cel Înalt. Minerva știa ce se întâmplase și abia aștepta să vadă reacția lui Hazel.

Când ajunseră acolo Hazel uită cu totul de frig. Bradul cel Înalt era împodobit cu **luminițe** și sfere colorate în nuanțe de **roșu**! Mai era și **o sfoară strălucitoare** ce îmbrățișa bradul. Minerva amuzată, denumea tot ce vedea în brad: sferile le numea **globuri**, luminițele erau **instalații luminoase colorate**, iar sfoara era **beteală**.

Tot ea îi explică faptul că oamenii îl împodobiseră pentru că se apropie Crăciunul, sărbătoarea care simbolizează renașterea, bucuria, lumina, armonia, bunătatea și prietenia în toată lumea! Fericită de cele descoperite, Hazel stătea pe o creangă joasă, oglindindu-se într-un glob auriu și privea căprioarele cum mâncau mușchi, chicotind de bucurie. Începu să ningă...iar năsucul cald al lui Hazel făcu cunoștință cu fulgii de nea!

Așa fu prima aventură din prima iarnă a lui Hazel!

Natalia Roșu, clasa a V-a

Iarna la țară

Unul dintre anotimpurile mele preferate este iarna. Îmi place mult să petrec timpul la țară când vine vacanța de iarnă, mai ales că acolo ninge mai des decât în București.

Petrec mai mult timp cu bunica mea la gura sobei. Atunci e momentul când ea îmi povestește întâmplări din iernile de demult. Mi-aș fi dorit mult să fiu și eu de față atunci când zăpada era de un metru înălțime sau să mă dau pe derdeluș și să strig în gura mare fratelui meu: „Hai la derdeluș!”

Cu o săptămână înainte de Crăciun majoritatea oamenilor taie porcul. Familia mea păstrează acest obicei și pregătesc multe bunătăți: tobă, cârnați, șuncă, șorici.

În luna decembrie împodobim bradul. Nu am mai avut de mult un brad natural, însă mama mea face de fiecare dată un brad DIY (do it yourself) care este foarte interesant și pe care îl împodobim împreună. Pe lângă brad, noi decorăm casa cu instalații și multe decorațiuni.

Un alt obicei frumos este acela de a face cozonaci de Crăciun împreună cu mama mea. Cozonacii sunt foarte laudați la noi în familie și de către rudele apropiate. Este un cozonac mai deosebit față de cel obișnuit care conține doar nucă și cacao. Al nostru are în interior cremă de caramel și nucă măcinată.

Crăciunul împreună cu familia face din această sărbătoare una cu adevărat specială.

Maria Constantin, clasa a VI-a

Scrisoare de amenințare către Moș Crăciun

Moș Crăciun,

Fii atent, Moșule, uite cum stă treaba, tu-mi aduci cadourile și eu te las în pace.

Eu anul acesta am fost extrem de cuminte, așa că merit tot ce se află aici, în scrisoare. Eu vreau o nouă păpușă, un urs de pluș, o bentiță roz și o sanie albastră. Vreau 20 de mandarine. Vreau un stilou care să scrie singur. Vreau să am voie să nu-mi fac curat în cameră. Vreau un Huski Malamut. Vreau să nu mai fiu cuminte. Vreau ciocolată cu cremă de pantofi. Vreau un claxon de tir. Vreau să am o vilă în Predeal. Vreau un clopot de biserică pe balcon. Vreau să mă fac președinte!

Moș Crăciun, dacă nu faci tot ce-ți cer, mă răzbun! Ai văzut ce a pățit Moș Nicolae anul trecut... O să am eu grijă de atelierul tău, și-ți fur și renii, cu tot cu grajd și sanie. Și dacă iar pleci fără să ne saluți, va fi ultima oară când împarți cadouri!

Mulțam, **Mihăilescu Anastasia**

Te aștept cu drag, că de nu...

CREATIVE SEB

Cronicile Crăciunului.

II. Jocuri fără vârstă

Nu-l trezi pe tati

Nu-l trezi pe tati este un joc destul de neobișnuit care constă în a ajunge la tortul din frigider fără să îl trezești pe tati.

Cum se joacă:

- Tati are lângă pat un ceas.
- Pe căsuțe este un anumit număr.
- De fiecare dată când pici pe o căsuță, vei apăsa pe ceasul lui tati de atâtea ori.
- În loc de zar este o roată cu o săgeată.
- La fiecare rând al tău, rotești săgeata și te duci pe următoarea căsuță care are culoarea afișată de către săgeată. Dacă săgeata pică pe pantofii rachetă, te vei duce pe căsuța din fața celui mai avansat jucător.
- Există și căsuțe unde nu trebuie să apeși.
- De fiecare dată când apeși ceasul, există o posibilitate ca tati să se trezească.
- Dacă tati se trezește, cel pe a cărui tură s-a trezit se va duce la început.
- Dacă ești pe pat, indiferent dacă este tura ta sau nu, tati te va arunca de pe pat când se trezește.

Mai există câteva reguli dar nu are rost să intrăm în detalii.

Jocul este foarte amuzant și se poate juca în maxim 4 persoane.

Și, avem chiar în clasa noastră acest joc!

Iar acesta este tati:

**Sarah Alexis Stoicescu
și Iosif Ungureanu**

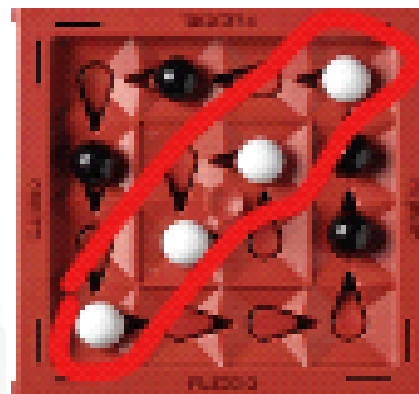
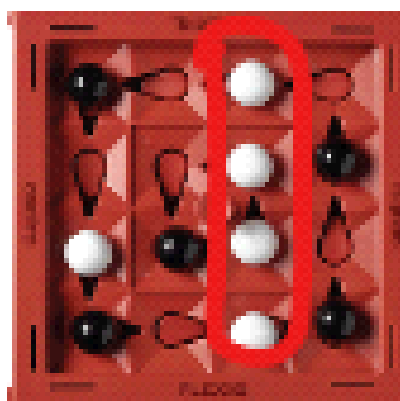
Orbito

Acest joc se poate juca în interior și în exterior. Orbito nu este un joc de

Crăciun. Orbito este un joc de două persoane. O persoană are mingi de culoare neagră și albă. Ca să câștigi la acest joc mingile tale (albe sau negre) trebuie să fie puse într-o linie verticală, diagonală și orizontală.

- **Ai juca acest joc afară? 2. Ți-ar plăcea să joci acest joc cu prietenii?**

Deși jocul acesta nu este așa de ușor când joci contra cineva atunci când este runda ta trebuie să apeși pe un buton care este în mijloc.

Când apeși butonul din mijloc mingile se vor muta mai în față.

- **Ți se pare ușor acest joc până acum?**

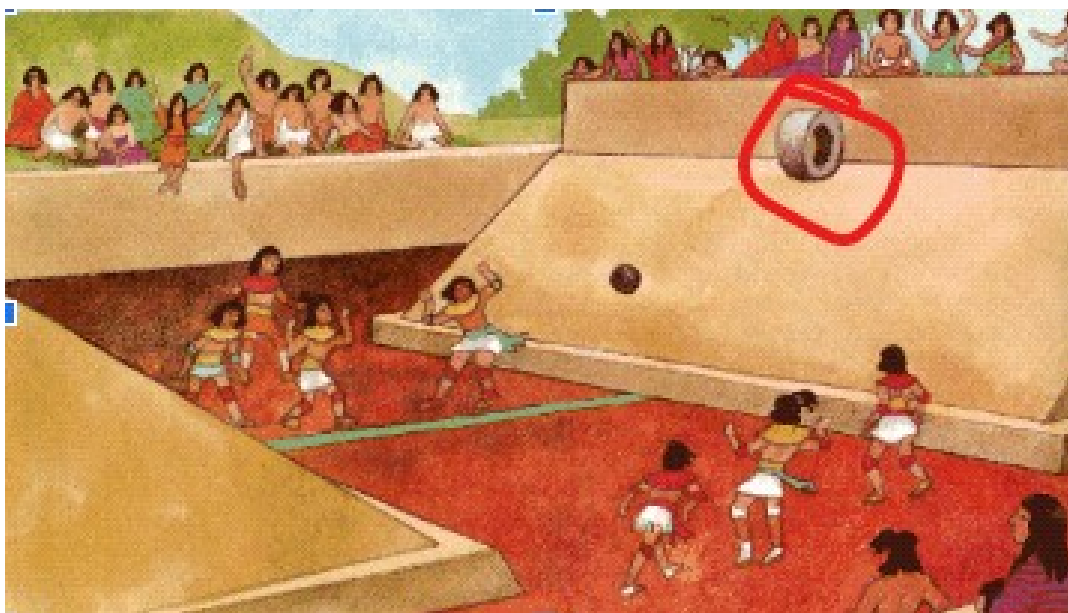
Eu recomand acest joc deoarece ai nevoie de o tactică ca să câștigi. Orbito a fost făcut în China.

Voi credeți ca ați putea câștiga la acest joc?

Jocul Mesoamerican

Jocul Mesoamerican este un joc care constă în a juca cu mingea pe un teren în formă de I mare. El se juca la Azteci și la Mayași. Terenul are 2 inele pe margine. Pentru a câștiga trebuie să ai cele mai multe puncte. Punctele se câștigă prin nimerirea mingii prin unul dintre cele 2 inele. Se presupune că pierzătorii erau omorâți. Jocul se joacă în echipe. Se poate juca în toate anotimpurile.

Cum vi se pare jocul?

De ce credeți că aveau pedepse așa de dure pentru pierzători?

Ați vrea să jucați jocul?

Olaru Vladimir Cristian și Diac Gabriela Rebeca, clasa a V-a

Patolli – Jocul nemuritor

Patolli este unul dintre cele mai vechi jocuri cunoscute din America. A fost jucat de țărani și nobili.

Piese de joc

Cinci boabe sunt zarurile. Fiecare bob are o latură marcată cu o gaură; astfel, aruncarea fasolei va avea ca rezultat ori să pice pe partea cu gaură ori să pice pe partea fără gaură. Piese de joc sunt șase pietre roșii și șase albastre. Tabla de joc are 52 de pătrate puse în formă de X. Tabla de joc a fost în mod tradițional pictată cu cauciuc lichid pe o foaie de piele, piatră scrijelită de altă piatră, dar și desenată cu cretă.

Scopul jocului este de a muta șase marcaje de joc la capătul unei cozi de X. Pentru a termina jocul, un jucător trebuie să ajungă cu cele șase marcaje de joc din coada de start până la pătratul final de pe tabla de joc înaintea celuilalt jucător. La început marcajul se pune la capătul uneia dintre cozile de X din partea jucătorului.

Dacă un jucător are deja un marcator pe tabla de joc, îl poate muta înainte (în sensul acelor de ceasornic) cu același număr de spații în care sunt găuri care apar de la aruncare. O aruncare care arată cinci găuri permite jucătorului să-și miște marcatorul cu zece spații. Un jucător nu poate muta un marcator pe un spațiu care are deja un marcator pe el. Dacă jucătorul nu poate muta niciunul dintre marcajele lor pentru ca ar ateriza pe un loc ocupat de un alt marcator, își pierde rândul. În cele 4 pătrate în mijlocul tablei aterizarea pe marcajul altui jucător este permisă. În cele două spații triunghiulare întunecate lângă capătul fiecărui braț al lui X, dacă se aterizează se dă o comoară la adversar/i. Dacă se aterizează în cele două pătrate de la capetele X-ului, jucătorului i se pierde tura. Dacă marcajul unui jucător ajunge la pătratul final prin numărare exactă, marcajul este scos de pe tablă și adversarul trebuie să cedeze jucătorului una dintre comorile sale. Când toate comorile sunt cedate adversarului, jocul se termină.

Dacă vreți o versiune mai modernă, patolli se poate juca și online sau se poate cumpăra tablă de pe Amazon, Emag etc.

Ioana Bodean și Sofia Pușcașu,
clasa a V-a

Vulpea și ogarii

De ce ai nevoie:

- Minim 4 copii/adulți,
- Un recipient de maxim 1 l care să aibă o gaură de 5 cm,
- Vopsea/făină/praf colorat cât să umple recipientul,
- O bucată de hârtie/blană (ceva care să îți pui pe tine sau să te evidențiezi de ceilalți jucători,
- Un spațiu mai mare de cel puțin 100 m, de preferat cu mai multe obstacole (oraș, pădure).

Cum se joacă:

1. Jucătorii aleg cine va fi vulpea restul vor fi ogari,
2. Vulpii i se dă recipientul plin cu vopsea sau făina si obiectul de evidențiat (hârtie/blană),
3. Vulpii I se dă un avans de 2-3 min să alerge lăsând o dâră de vopsea în urma ei,
4. Ogarii dupa 2-3 min sunt lăsați să se ducă să caute vulpea,
5. Ogarii trebuie să o prindă pe vulpe și să îi ia obiectul de evidențiere (hârtie/blană),
6. Dacă ogarii nu prind vulpea si vopseaua vulpii I se termină, vulpea câștigă,
7. Cel care câștigă are voie să dea o pedeapsă.

Reguli:

1. Vulpea nu are voie să facă o cărare prea dificilă sau să astupe gaura recipientului,
2. Ogarii nu au voie să fure startul,
3. Vulpea nu poate să facă multe sunete,
4. Iar ogarii nu au voie să strige vulpea,
5. Vulpea nu are voie să golescă tot recipientul o dată.

Alte idei despre joc:

Acest joc se poate juca și pe biciclete sau trotinete etc.,

Acest joc se mai joacă și ca concursuri pe bani,

Unele pedepse pot fi: dă-mi 50 de lei(este un ex poate fi orice sumă de bani) pe jumate de oră.

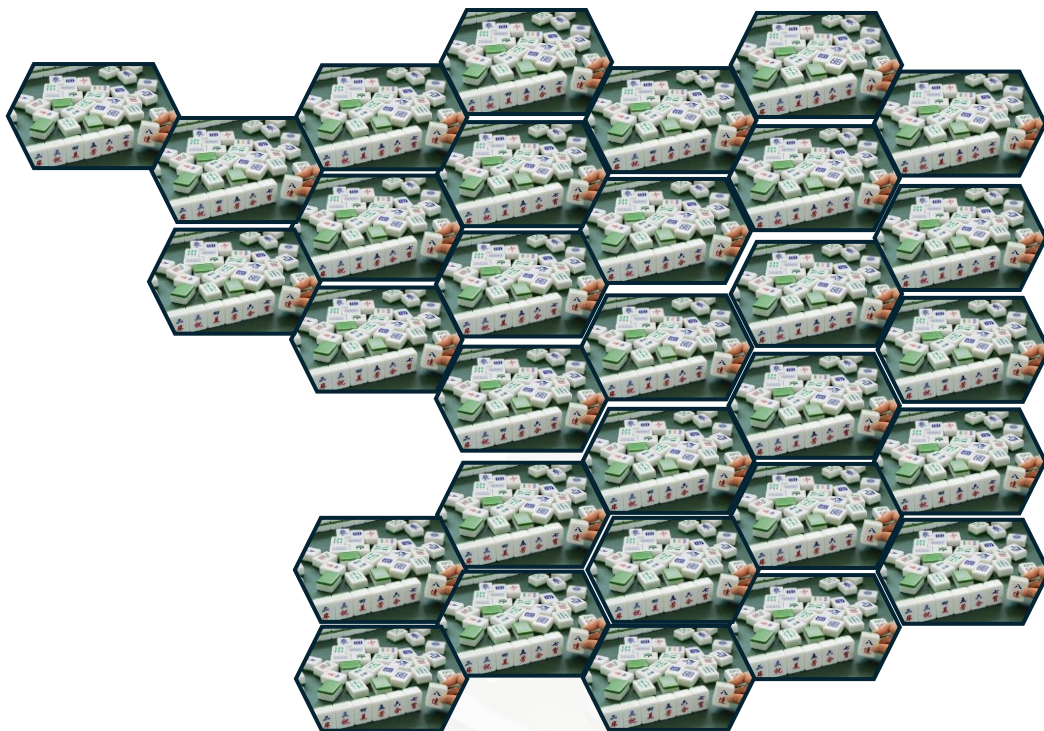
Natalia Roșu si Sofia Talabă,

Clasa a V-a

Mahjong

Mahjong este un joc care provine din China de Sud, de prin anii 1800. Ai câteva rânduri de piese în fața ta, fiecare începe cu câte o piesă cu diferite desene pe ea. Scopul jocului este să completezi fiecare rând cu piesa aratăată la începutul rândului. Câștigă jocul eliminând toate piesele!

Regulile jocului Mahjong:

1. Fiecare jucător primește 13 piese, iar deschizătorul runde va avea o piesă în plus.
2. După ce ai tras, vei fi nevoit să lași la rândul tău o piesă pe care ceilalți jucători o pot revendica.
3. Mai întâi, se amestecă cele 144 de pietre (piese) și se poziționează pe masă cu fața în jos.
4. Se poate trage o piesă neîntoarsă de pe tablă sau una lăsată de un jucător.

Bianca Velicu, clasa a V-a

CREATIVE SEB

Cronicile Crăciunului.

III. Rețete de iarnă

Cozonac cu nucă și caramel

Ingrediente necesare pentru aluat:

- 250 g zahăr
- 1 kg făină pentru cozonac
- 450 ml lapte
- 8 gălbenușuri
- 40 g drojdie proaspătă (20g drojdie uscată)
- 100 ml ulei
- 100 g unt topit
- coaja de la o lămâie
- 1 linguriță esență de lămâie
- 1 linguriță esență de vanilie
- sare
- 3 linguri de cacao
- 2 linguri de ulei

Ingrediente necesare pentru cremă:

- 250 g nucă măcinată
- 2 conserve de lapte condensat

Din această compoziție vor ieși 2 cozonaci mari sau 3 mai mici.

Mod de preparare:

Cu o zi înainte de prepararea cozonacului se vor fierbe cele 2 conserve de lapte condensat într-o cratiță pentru 3 ore. Această fierbere va transforma laptele condensat în caramel. Apa se va evapora treptat și va trebui completată pe parcurs. După cele 3 ore, se vor scoate din apă și se lasă la răcit complet până a doua zi. Ouăle și untul trebuie să fie la temperatura camerei.

Pentru început, se vor pune 100 gr de făină într-un bol mai mare. Se fierb 200 ml de lapte din cantitatea totală. Se pune laptele fierbinte peste făina din bol. Se amestecă foarte bine cu o lingură, apoi se așteaptă până se răcește și nu arde la deget. Când acesta s-a răcit (trebuie să fie călduț) se va pune și drojdia proaspătă și o lingură de zahăr și se amestecă din nou totul foarte bine. Se mai adaugă încă 50 de ml din laptele căldut și se amestecă totul cu un tel. Se lasă la dospit pentru aproximativ 20 de minute.

După ce maiaua a crescut, într-un bol separat se vor adăuga restul de zahăr, cele 8 gălbenușuri la temperatura camerei și laptele rămas. Acestea se amestecă până se topește zahărul, apoi se adaugă coaja de lămâie, esența de vanilie și esența de lămâie, și un praf de sare.

Peste maia se adaugă amestecul de mai sus, apoi se va cerne restul de făină. Se amestecă totul până se formează un aluat. Când acesta s-a format, se adaugă uleiul puțin câte puțin până se termină. Se adaugă apoi și untul puțin câte puțin, până se va termina și acesta. Se va frământa aproximativ 30 de minute.

Se va împărți aluatul în 2 părți egale. Cele 3 linguri de cacao se vor amesteca cu 2 linguri de ulei, apoi se vor adăuga peste jumătate din cantitate de aluat. Se amestecă pentru omogenizare. În final, vom avea jumătate de aluat alb și jumătate de aluat cu cacao.

Se acoperă cu o folie de plastic și se lasă la crescut pentru aproximativ 1 oră sau până când își va dubla volumul.

Cât timp crește aluatul se va măcina nuca, apoi se va amesteca într-un bol cu o cutie și jumătate de caramel.

Dupa ce aluatul a crescut, se împarte astfel: pentru fiecare cozonac vom avea jumătate compoziție albă și jumătate cu cacao.

Se va pune pe blatul de lucru puțin ulei pentru ca acesta să nu se lipească. Se formează o bilă de aluat alb, se presează cu mâna, se adaugă deasupra o bilă de aluat cu cacao, se presează și aceasta cu mâna, apoi se va întinde cu făcălețul într-o formă de dreptunghi. Deasupra se va pune jumătate din compoziția cu nucă și caramel și se întinde uniform, dar nu până în margine. Se închid capetele, apoi se rulează. Se pune în forma unsă cu ulei sau se pune pe hârtie de copt. Se reia procesul pentru celalalt cozonac. Se lasă la crescut pentru aproximativ 20 minute, apoi se vor băga la cuptor la 180 de grade pentru 60-70 de minute.

Maria Constantin, clasa a VI-a

Rețeta de cozonac a bunicii

Mirosul de cozonac proaspăt scos din cuptor ne aduce aminte de copilărie și de momentele petrecute alături de familie. De Paște sau de Crăciun, cozonacul este printre preparatele nelipsite de pe masă. Nu contează să fie doar pufos, ci să aibă și o umplutură delicioasă.

Ingrediente:

Pentru aluat de cozonac:

- 1 kg făină;
- 500 ml lapte;
- 4 ouă;
- 250 gr zahăr;
- 50 gr unt;
- 50 ml ulei;
- 50 gr de drojdie proaspătă;
- coaja de lămâie;
- un praf de sare;

Pentru umplutură:

- 3 linguri de cacao;
- o fiolă cu esență de rom;
- 250 de gr de rahat tăiat cubulețe;
- 250 gr de nucă măcinată;
- 100 g stafide;
- 150 gr zahăr;
- 4 albușuri.

Mod de preparare:

- ♥ Cu cel puțin o oră înainte de preparare, toate ingredientele trebuie să fie ținute la temperatura camerei. Se face o maia din drojdie, o lingură de făină și 100 ml de lapte cald, care se lasă apoi să crească într-un loc cald, până când se face de două ori mai mare. În acest timp, se separă albușurile de gălbenușuri, iar cele din urmă se freacă cu zahărul și cu puțin praf de sare până se albesc.
- ♥ Se încălzește laptele și se adaugă peste galbenuri. Întreaga compoziție se amestecă bine, până nu se mai simte zahărul. Se adaugă esența de rom, coaja de lămâie și portocală.
- ♥ Într-un vas încăpător, se adaugă făina cernută de 2-3 și se face o gropiță la mijloc, unde se adaugă laptele și maiaua. Se frământă până se încorporează tot. Se încălzește untul și uleiul și se pune câte un pic, până se încorporează în aluat. Apoi, se acoperă aluatul și se lasă la crescut, aproximativ 45 de minute, la un loc cald. Albușurile se bat spumă cu zahăr. Se adaugă cacao, nucă tocată și se amestecă întreaga compoziție. După ce aluatul a crescut, se împarte în două, iar prima parte se împarte din nou în două bucăți.
- ♥ Pe fiecare se pune din amestecul de cacao și nucă, iar pe deasupra se adaugă și rahat. Se rulează și se împletesc ambele rulouri. La fel se procedează cu aluatul rămas. Ulterior, se pune în tava de cozonac, tapetată cu hârtie de copt sau unsă cu ulei și tapetată cu haină. Se mai lasă la crescut încă 30 de minute, iar apoi se unge cu un ou se presară zahăr. Se introduce în cuptor aproximativ 45 de minute, până se rumenește frumos deasupra. În prima jumătate de oră, ușa de la cuptor nu se deschide, pentru a nu se lăsa compoziția.

Spor la gătit!

Daria Calcișcă, clasa aVII-a

Rețetă de turtă dulce

Rețeta de **TURTĂ DULCE** este una dintre preferatele mele. Îmi place foarte mult faptul ca e pufoasă și aromată și-mi amintește mereu de turta dulce pe care mi-o făcea bunica în copilărie. Am găsit această rețetă în caietul bunicii și mi-am amintit din prima de turta dulce pe care bunica mi-o făcea. Iubesc rețetele bunicii. Așa că m-am decis să o încerc. Si nu vreți să știți cât de bine a ieșit. A fost delicioasă, dar tot a bunicii e mai bună.

Pentru a face această rețetă super ușoară de **TURTĂ DULCE** ai nevoie de:

-----INGREDIENTE-----

1. 500 g. Făină,
2. 200 g. Miere,
3. 100 g. Unt,
4. 100 ml. Lapte,
5. 70 g. Zahăr brun,
6. 2 lingurițe de scorțișoară,
7. 1 Ou,
8. 1 Gălbenuș
9. O linguriță rasă de ghimbir,
10. 1/4 lingurițe de cuișoare măcinate ,
11. 1/4 lingurițe de nucșoară măcinate,
12. 1 linguriță cu vârf, bicarbonat de sodiu,
13. Puțină sare.

-----PENTRU GLAZURĂ-----

1. 200 g Zahăr Pudră
2. 2-3 linguri de apă fierbinte,
3. 2-3 linguri zeamă de lămâie,
4. Puțină sare,
5. 1 albuș.

-----MOD DE PREPARARE-----

Pentru început veți avea nevoie de un bol mai mare în care să puneți untul. Peste el adăugați zahărul brun, oul întreg, gălbenușul, laptele (la temperatura camerei) și mierea. Mixați foarte bine totul cât să amestecați toate ingredientele.

După ce ați mixat bine ingredientele adăugați făina (toată) și condimentele, adică nucșoara, ghimbirul, scorțișoara și cuișoarele măcinate, la final adăugați sarea și bicarbonatul de sodiu.

Mixați din nou la viteză mică doar cât să încorporezi făina în ingredientele umede. Aluatul este gata, este un aluat destul de moale (dar nu este nicio problemă pentru că îl veți lăsa în frigider). Îl veți pune la frigider cam pentru 6-7 ore sau cel mai bine peste noapte. Dacă vă grăbiți foarte tare îl puteți pune la congelator pentru aproximativ o oră.

După ce considerați că a stat destul la congelator/frigider și s-a întărit foarte bine, aluatul este gata, puteți vedea că este destul de ferm. Cu o lingură, luați din el o bucățică de aluat pe care o veți modela cum vă place, dacă vreți, puteți să folosiți și forme din metal/plastic. Normal că veți avea nevoie și de o tavă în care să puneți formele. Luați o tavă (oricât de mare doriți), puneți o foaie de copt și puțin ulei (ca să nu se lipească aluatul de foaia de copt). Dacă faceți biluțe trebuie aplatizate puțin. Continuați până umpleți toată tava de turtă dulce. După ce ați pus fursecurile în tavă trebuie puse la cuptor. Cuptorul trebuie să fie preîncălzit la 180 de grade pentru aproximativ 10-12 min.

Turta dulce este gata, aceasta trebuie să fie moale pentru că atunci când se va răci va deveni destul de tare. Puteți modela acum și restul aluatului dacă v-a mai rămas. După ce turta dulce s-a răcit, puteți începe prepararea glazurii.

Iar pentru asta, veți pune albușul de ou într-un bol mai mare. Adăugați puțină sare. Apoi începeți să mixați cât albușul să devină spumos. Când albușul a devenit spumos puteți adăuga zahărul pudră, câte o lingură și continuați să mixeați cât să obțineți o bezea tare. Între timp puteți adăuga și puțină zeamă de lămâie. Nu trebuie să o puneți pe toată odată și o puneți după gust.

După ce ați obținut o bezea tare, puteți adăuga apa fierbinte. Puțin câte puțin, și veți continua să mixați cât să obțineți o consistență asemănătoare cu cea a smântânii. Puteți oricând să o testați. Acum luați o turtă dulce și puneți-o ușor în glazură și vedeți dacă mai trebuie sau nu apă. După ce am terminat de făcut glazura vom lua o turtă dulce. O întoarceți pe o parte și îi băgați doar o față în glazură, scuturați excesul, continuați să le glazurați pe toate, le puteți lăsa și neglazurate.

După ce ați glazurat turtă dulce, lăsați-o să stea la temperatura camerei cât să se întărească glazura. Aceasta nu trebuie să se lipească deloc de mâini, Lăsați turtă la temperatura camerei și peste 3-4 ore ea va fi întărită. Aceasta a fost rețeta de turtă dulce. Vă urez Crăciun fericit!!!

Sofia Calcișcă, clasa a V-a

Christmas gingerbread

Recipe:

500 g flour

150 g butter

100 g powdered sugar

2 eggs

100 g honey

A pinch of salt

1 grated teaspoon gingerbread spice

1 grated teaspoon ginger

Vanilla, vanilla sugar or vanilla essence

A pinch of freshly ground pepper

OPTIONAL: ½ teaspoon of baking soda

Gingerbread recipe:

1.First I mixed the honey, sugar, eggs, powdered sugar, butter and all the spices. I worked directly in the bowl of the robot equipped with the foam whisk. Then I changed the attachment to the dough hook and added all the flour. I quickly kneaded a homogeneous dough, quite soft. The dough is creamy so I put it in plastic wrap and put it in the fridge for a good hour.I took the dough out of the fridge and rolled it out on a floured board. The sheet must be about 4 mm thick. With some special shapes, I cut out little men from the gingerbread, but also wooden ones. I positioned the shape so that I had as few drops as possible. We try to work ergonomically. We don't leave 2 fingers apart between the cakes. I compacted the remaining edges without kneading them, let them cool again for 15 minutes and then stretched the sheet again and cut out other shapes from it. Since it is a soft dough, we avoid kneading because this will lead to its hardening (the gluten network is formed and we don't need it here).

2.I preheated the oven to 170°C, the function up+down+ventilation or medium level for gas ovens. I placed the cake men on a tray with baking paper and baked them for about 10-12 minutes in the preheated oven. They don't need to be browned hard because they dry out and become hard. If they are golden it is perfect. I took out the baked cakes on a plate and left them to cool. I continued baking the other trays of gingerbread men. Until they cooled, I also prepared the glaze. It's a simple royal icing that I left white. I put it in a pouch (bag) with a small corner opening (2 mm).

Carina Chivaru, clasa a V-a

CREATIVE SEB

Cronicile Crăciunului.

IV.

Documentare

Descoperă Philadelphia cu mine

Philadelphia, cunoscută și ca „Orașul Fraternității”, este unul dintre cele mai importante și istorice orașe din Statele Unite ale Americii. Localizat în statul Pennsylvania, acest oraș atrage în fiecare an milioane de turiști, fiind un oraș bogat cultural, istoric și arhitectural.

Am avut ocazia de a vizita acest oraș important în istoria SUA alături de părinții mei în primăvara acestui an. Este unul dintre locurile pe care mi-am dorit să le vizitez de mult timp, atras fiind de scena skateboardului de acolo. Primul lucru pe care orice turist ar trebui să-l vadă este Liberty Bell, un simbol al independenței americane. Acest clopot este expus într-un pavilion special, în forma sa crăpată în jurul căreia au luat naștere multe mituri.

Clopotul are o inscripție importantă – „Proclamați libertatea în toată țara” - ce a devenit un motto emblematic pentru poporul american.

La câțiva pași de Liberty Bell se află Independence Hall, locul unde s-a semnat Declarația de Independență în 1776. Clădirea și curtea interioară sunt ca o călătorie în timp, cu o încărcătură istorică puternică despre lupta pentru libertate.

Cu toate că mă pasionează istoria și trecutul acestei țări, ceea ce mi-a plăcut foarte mult în Philadelphia este faptul că este un oraș cu o cultură aparte, care reușește să combine arta modernă

Cu toate că mă pasionează istoria și trecutul acestei țări, ceea ce mi-a plăcut foarte mult în Philadelphia este faptul că este un oraș cu o cultură aparte, care reușește să combine arta modernă cu trecutul și în care fiecare are dreptul de a se exprima liber. Love Park este un exemplu în care arta contemporană completează armonios istoria orașului. Aflat în diagonală de primărie și la capătul Căii Benjamin

Franklin, parcul reproduce o sculptură a cuvântului LOVE a artistului Robert Indiana și este un simbol pentru iubitorii de skateboarding.

Un alt loc care mi-a plăcut este Muzeul de Artă, devenit celebru nu pentru picturile din interior, ci pentru scările din fața muzeului, unde Rocky Balboa s-a antrenat intens pentru meciurile de box. Bineînțeles, o poză lângă statuia lui Rocky este „obligatorie” pentru orice turist, însă cea mai dragă amintire a mea de aici este întâlnirea cu un skater din Madrid care mi-a împrumutat skateboardul lui pentru câteva figuri și sărituri.

Pe final, trebuie menționat că orașul Philadelphia este faimos și pentru preparatele sale culinare. Cu siguranță ai auzit de Philly Cheesesteak - cel mai renumit sandwich cu brânză și carne de vită. Nu am putut încerca varianta originală, însă sandwich-urile lor cu vită sunt delicioase.

Sper că ți-am stârnit interesul pentru Philadelphia – orașul care

combină istoria, arta și cultura într-un mod aparte. Indiferent că ești pasionat de istorie sau doar îți dorești să descoperi locuri noi, acest oraș are o atracție pentru oricine.

Ciocănescu Tudor, clasa a VII-a

Top 5 filme de văzut neapărat Crăciunul acesta!

1. **Singur Acasă (Home Alone, 1990)**-Acest film ce că poate fi vizionat oriunde pe internet sau la televizor este comedia perfectă care vă va ține captivați timp de aproape 2 ore. În film este vorba despre un băiat care e lăsat din greșeală singur acasă de părinții lui. Acesta trece prin tot felul de aventuri încercând să nu lase niște hoți să intre în casa lui. Vă recomand!
2. **Elf (2003)** - Un alt film care cred că v-ar plăcea să îl vizionați ar fi Elf. În film este vorba despre un Elf care s-a plictisit să realizeze cadouri, așa că se duce în New York! Continuarea vă las pe voi să o vedeți.
3. **The Grinch (2000)**- În acest film, cu Jim Carrey, este vorba despre o creatură verde, ursuză, căreia nu-i place Crăciunul, așa că ce credeți că face? Încearcă să îl fure! Eu am văzut acest film de minimum de 2 ori și încă nu m-am plictisit! Sper să îl vedeți!

4. Clifford: Marele câine roșu (2021)- În acest film este vorba despre un câine roșu și prietenia pe care o leagă cu micuța Emily Elizabeth – amândoi prea diferiți pentru lumea în care trăiesc. Doar că, peste noapte, lucrurile iau o turnură neașteptată. Adorabilul cățel, hrănit de iubirea pe care i-o poartă Emily, se transformă într-un gigant plin de energie și pus pe șotii. Pentru a vedea ce se întâmplă, vă invit să îl urmăriți.

5. Pur și simplu dragoste (2003)- Acest film este un film romantic care urmărește zece povești de dragoste interconectate și conține scene celebre care au devenit emblematice de-a lungul timpului.

✚ **Acestea au fost 5 filme pe care vă invit să le vizionați neapărat de Crăciun și sper să vă placă. Spor!**

Robert Tepebag, clasa a VII-a

Recomandări de filme de Crăciun

✧ Singur acasă 1 sau 2.

De ajunul Crăciunului îl puteți vedea pe 1 la PRO TV. Și următoarea zi pe 2.

✧ Cronicile Crăciunului 1 sau 2 le puteți viziona pe Netflix.

the Holiday

- ✧ The Holiday îl puteți viziona pe Netflix.
- ✧ Miracle on 34th Street

- ✧ A Christmas Carol este pe Netflix.

Maria Cristescu, clasa a V-a

Recomandări de filme de Crăciun pentru 2024

Ho, ho, ho! Se apropie Crăciunul și odată cu el vin zilele libere, ciocolata caldă și... **maratoanele de filme!** Dacă încă nu știi ce să urmărești în vacanță, iată o listă de filme care îți vor face sărbătorile magice.

1. Spiridușii Techno-Crăciunului (2024)

Ce se întâmplă când spiridușii lui Moș Crăciun descoperă inteligența artificială? Exact! Un haos total. Moșul trebuie să repare situația înainte ca roboții spiriduși să transforme toată lumea într-un mare centru comercial. Un film plin de aventuri și umor, perfect pentru întreaga familie.

💡 **Pont:** După ce vezi filmul, întreabă-te: dacă Moș Crăciun ar avea un robot, cum s-ar numi?

2. Singur Acasă 12: Vacanță la Polul Nord

Clasicul „Singur Acasă” are o continuare modernă! Kevin, acum adult, decide să viziteze Polul Nord, dar ghici ce? Rămâne blocat acolo! Printre pinguini și reni rebeli, încearcă să ajute Moșul să salveze Crăciunul.

😄 **Scena amuzantă:** Kevin încearcă să folosească un smartphone la Polul Nord, dar renii îi fură telefonul.

3. Grinch 2024: Planeta Verde

Grinch se întoarce, dar de data asta cu o lecție despre ecologie! După ce descoperă cât plastic este aruncat după sărbători, decide să devină super-eroul Planetei. Cu multă acțiune și lecții importante despre reciclare, acest film îți arată că și Grinch poate fi un erou.

☀️ **Morala:** Salvează planeta, dar nu uita să mănânci prăjiturile lăsate pentru Moș Crăciun.

Iată unde poți viziona filmele:

Spiridușii Techno-Crăciunului=Disponibil pe: Disney+

Singur Acasă 12: Vacanță la Polul Nord=Disponibil pe: Amazon Prime Video

Grinch 2024: Planeta Verde= Disponibil pe: Netflix

Așadar, pregătește popcornul, ciocolata caldă și... începe maratonul! Nu uita să lași un loc liber pe canapea, poate apare Moș Crăciun și vrea să vadă și el un film. 🎅 🎬

Raisa Radu, clasa a VII-a

Picturi de iarnă celebre

Această pictură a fost pictată de Claude Monet. El a trăit între anii 1840-1926. A pictat 100 de picturi. El a pictat despre natură.

Această pictură a fost pictată de Edvard Munch. El a trăit între anii 1863-1944. A fost un pictor norvegian.

Această pictură a fost pictată de Caspar David Friedrich. A trăit între anii 1774-1840.

Această pictură a fost pictată de Pieter Brugel cel Batrân supra numit și Brugel al Țăranilor a trăit în secolul al XVI-lea mai precis între anii 1525-1569.

Această pictură a fost pictată de Vicent van Gogh. E posibil ca el să fi pictat începutul primăverii. .

Această pictură a fost pictată de Claude Monet. A fost pictată în anul 1875. Pictată în gara Argenteului. A fost fascinat de trenuri.

Robert Marin, clasa a III -a

Târgurile de Crăciun, motiv de bucurie

În majoritatea țărilor din lume care sărbătoresc Crăciunul, târgurile de Crăciun sunt foarte importante pentru locuitorii acelor orașe unde se desfășoară.

Târgurile sunt locuri special amenajate în piețele orașelor sau în parcuri, unde se găsesc căsuțe împodobite care vând diferite mâncăruri, dulciuri și lucruri confecționate, mai ales manual și specific Crăciunului. Firecare târg are și un brad mare de Crăciun și o scenă unde de obicei se cântă colinde sau alte cântece specifice. Acestea sunt motive de bucurie pentru copii și adulți, care se întâlnesc pentru a povesti și a se bucura împreună.

Din experiența mea pot împărtăși idei de la târgurile de Crăciun din țara noastră și câteva din stăinătate pe care le-am vizitat și sper să va conving că merită văzute.

Târgul de Crăciun de la Sibiu este preferatul meu din țară, deoarece merg în fiecare an cu parinitii și prietenii nostri din Sibiu încă de pe vremea când aveam trei ani. Avantajul acestui târg este piața frumoasă în care este amplasat, arhitectura clădirilor din Piață Mică și locuitorii orașului care sunt foarte prietenoși.

Târgul de Crăciun de la Brașov este și el foarte frumos și merită vizitat deoarece se află în Piața Sfatului, fix lângă Biserica Neagră. Dacă ajungi acolo, merită vizitată biserica și mai ales un concert cu orgă din biserică. Această orgă este cea mai mare și veche orgă dintr-o biserică din România.

În străinătate, am vizitat mai multe târguri din partea de nord a Italiei, dar cel mai frumos a fost cel din orașul numit **Bolzano**. Acesta este impresionant, deoarece aici au un concurs în care sculptorii creează din lemn scene cu nașterea lui Iisus pe care le expun în târg, iar vizitatorii pot să voteze sculptura cea mai reușită.

Un alt târg care este interesant și mai deosebit decât altele este cel din orașul **Le Barcares** din sudul Franței, care este organizat pe malul Marii Mediterane, chiar pe nisip.

Vizitarea târgurilor este una dintre pasiunile mele și sper să conving și alți oameni să le viziteze.

Bădoi Ilinca, clasa a VII-a

Celebrități născute iarna

1. Isaac Newton - 4 ianuarie 1643 - Isaac Newton a fost un renumit om de știință englez, alchimist, teolog, mistic, matematician, fizician și astronom, președinte al Royal Society. Isaac Newton este savantul aflat la originea teoriilor științifice care vor revoluționa domeniul opticii, matematicii și în special al mecanicii

2. Annie Lennox - 25 decembrie 1954 - Este o cântăreață britanică pop-rock, devenită celebră în întreaga lume alături de Dave Stewart, împreună cu care a format trupa Eurythmics, una dintre cele mai de succes ale anilor 80.

3. Helena Christensen - 25 decembrie 1968 - s-a născut la Copenhaga, în Danemarca. Câștigătoare a concursului Miss Danemarca în anul 1986, ea ajunge unul dintre cele mai apreciate fotomodele din lume. Face parte din aceeași generație cu Heidi Klum, Claudia Schiffer, Eva Herzigova și multe alte frumuseți care au făcut furori pe podiumurile de modă.

4. Muhammad Anwar Al-Sadat - 25 decembrie 1918 - A fost un politician egiptean, al treilea președinte al Egiptului începând cu 28 septembrie 1970 și până la asasinarea sa din 6 octombrie 1981, A fost considerat, în Egipt și în Orientul Mijlociu, figura cu cea mai mare influență asupra istoriei moderne.

5. Sissy Spacek -25 decembrie 1949 - Este o cunoscută actriță americană, nominalizată de șase ori la premiul Oscar. A obținut mult-râvnita statueta în anul 1980, grație rolului interpretat în filmul „Coal Miners Daughter”.

6. Stuart Wilson - 25 decembrie 1946 - Actorul britanic, astăzi în vârstă de 69 de ani, a cucerit publicul din toată lumea cu rolul Don Rafael Montero din celebra peliculă „Masca lui Zorro”.

7. Armin van Buuren - 25 decembrie 1976 - Renumitul DJ olandez este unul dintre cele mai importante nume de pe scena trance, atât ca DJ, cât și ca producător. Interesul său pentru muzica electronică a apărut încă din copilărie, intrând în posesia primului sampler încă de la vârsta de 14 ani.

8. Humphrey Bogart - 25 decembrie 1899 - A fost unul dintre numele grele de la Hollywood. Câștigător al premiului Oscar, starul a impresionat prin forța cu care își interpreta fiecare personaj. A fost căsătorit cu o altă mare actriță din Cetatea Filmului, Lauren Bacall.

Alexandru Olteanu, clasa a VII-a

Christmas traditions in the UK

Christmas decorations

In the UK, homes are decorated with Christmas trees, tinsel, lights, and ornaments. Many families enjoy decorating their trees together, often placing a star or angel at the top.

Advent Calendars

Starting on December 1st, children (and sometimes adults) open advent calendars to count down to Christmas Day. These calendars often contain chocolates, small gifts, or festive messages behind each door.

Christmas Eve

On the night before Christmas (December 24th), many families attend midnight church services or spend time preparing for the big day.

Children hang up Christmas stockings by the fireplace or their beds for Santa Claus (Father Christmas in the UK) to fill with gifts.

Christmas Day

Opening presents: On the morning of December 25th, families gather around the Christmas tree to open their gifts. Christmas Dinner: The traditional meal includes roast turkey, stuffing, roast potatoes, Brussels sprouts, pigs in blankets (sausages wrapped in bacon), and gravy. For dessert, the highlight is the Christmas pudding, a rich, steamed dessert often soaked in brandy and set on fire before serving.

Boxing Day (26th december)

Originally a day to give gifts to the less fortunate, Boxing Day is now a public holiday in the UK. Many families use this day to relax, visit friends, or enjoy post-Christmas sales.

Caroling

Groups often sing traditional Christmas carols like "Silent Night" or "Hark! The Herald Angels Sing" in public spaces or door-to-door to spread holiday cheer.

Mince Pies and Mulled Wine

Mince pies, filled with sweet fruit and spices, are a classic treat. Mulled wine, a warm spiced wine, is a popular drink during the season.

Santa Claus (Father Christmas)

Santa Claus is a central figure. Children write him letters and leave out mince pies and milk (or sometimes sherry) for him, along with carrots for the reindeer.

CREATIVE
S E B

Cronicile Crăciunului.

**V. Projekte
Auf Deutsch**

Traditionen des Winters

Erstellt von Alexandra Anton

1. Tannenbaumschmuck:

Diese Tradition wurde in Deutschland geboren, die deutschen Christen waren die ersten, die den Baum in ihrem Haus schmückten. In der Folge haben andere Länder diesen Brauch übernommen, heute hat fast jedes Haus von Rumänen einen Weihnachtsbaum geschmückt.

2. Sehr aufmerksam auf jedes Detail, machten die Deutschen die Verzierung des Hauses, eine wahre Tradition. Tannenkränze an den Eingangstüren und Fensterläden sind in der Weihnachtszeit ein Sinnbild für die Wohnwelt in Deutschland. Mit Hilfe von Lichtinstallationen, Globen oder Bögen können Sie ein märchenhaftes Dekor schaffen. Solche

3. Die Krone des Advents:

Ursprünglich aus Holz und mit 24 Kerzen, wird die Krone heute in der Familie aus Tannenzweigen hergestellt, auf denen vier Kerzen platziert werden. Sie beleuchten einen nach dem anderen, jeden Adventssonntag (Weihnachtsfasten). Ihre Aufgabe ist es, die verbleibenden Tage bis Weihnachten zu zählen.

4. Der Gottesdienst am Abend des 24. Dezember:

Gläubige Deutsche besuchen den Gottesdienst am Abend des 24. Dezember, Heiligabend. Wenn ihr in dieser Zeit in Deutschland seid, könnt ihr zu den Gottesdiensten gehen und die Freude der Geburt Jesu in euren Herzen empfangen.

5. Ausgehen an Weihnachten:

Die biblische Geschichte der Geburt Jesu wird von Kindern oder Amateuren innerhalb und außerhalb der Kirchen reproduziert. Es gibt auch Häuser, in denen man diese Szene beobachten kann, die Deutschen erinnern sich auf diese Weise daran, was das Wesen der Feiertage ist und welches wichtige Ereignis wir während dieser Zeit feiern.

6. Weihnachtsgans:

Traditionen gibt es auch in der Küche. An Heiligabend servieren die Deutschen Gans im Ofen mit rotem Sauerkraut und Kartoffelknödeln.

7. Weihnachtsplaetzchen:

Der traditionelle Kuchen in Deutschland ist das Weihnachtsplaetzchen. Es gibt verschiedene Formen von Tieren, die die Vorfahren der Deutschen geopfert haben, aber sie sind auch sternförmige Kuchen, um ihre magische Kraft zu betonen.

8. Die Weihnachtsmärkte:

Bereits bei uns beliebt, sind die Weihnachtsmärkte in Deutschland seit dem Mittelalter zur Tradition geworden, als man für die kalte Jahreszeit Lebensmittel sammelte. Heute finden Sie auf diesen Messen die Produkte von Handwerkern, traditionelle Gerichte, Glühwein, Süßigkeiten oder Würste.

9. Lebkuchen:

In den Wochen vor Weihnachten bereiten die Deutschen normalerweise gebackenes Süßbrot, Kuchen mit kandierten Früchten und würzige Kekse namens Lebkuchen zu. Das starke Aroma und der Geruch von verschiedenen Gewürzen, bringen die Atmosphäre der Feiertage zu Hause und Süßwaren.

KRAMPUS

Erstellt von Natalia Roşu und Ioana Boldean

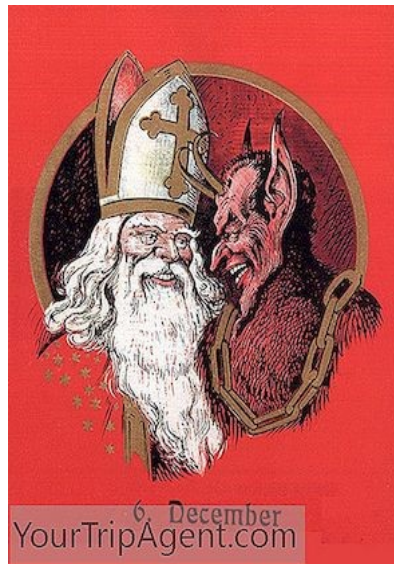
Krampus ist eine gehörnte Figur, die als „halb Ziege, halb Dämon“ beschrieben wird und zur Weihnachtszeit Kinder bestraft, die sich schlecht benommen haben, das Gegenteil des Heiligen Nikolaus, der diejenigen, die sich gut benommen haben, mit Geschenken belohnt.

Krampus ist einer der Gefährten des Heiligen Nikolaus in mehreren Regionen, darunter Österreich, Bayern, Kroatien, Tschechien, Ungarn, Norditalien, Südtirol und der Provinz Trient, der Slowakei und Slowenien. Im Jahr 2012 erschien in den USA sogar ein Horrorfilm namens Krampus, The Yule Lord. Allerdings kann man mit Sicherheit sagen, dass die handgefertigten Holzmasken und aufwendigen Kostüme, die in den Krampusläufen verwendet werden, viel gruseliger sind.

An traditionellen Umzügen und Veranstaltungen wie dem Krampuslauf nehmen als Krampus verkleidete Jugendliche teil; Solche Veranstaltungen finden in den meisten Alpenstädten jährlich statt. Krampus ist auf Weihnachtskarten namens Krampuskarten abgebildet.

Die Weihnachtschroniken

Erstellt von Lavinia Olteanu

250 Mehl

80g Mehl von Mandel

200 ml Honig und die Schale einer Zitrone

80g Butter

$\frac{1}{2}$ Teelöffel Natriumbicarbonat

1. Teelöffel gemahlener Zimit
2. Teelöffel gemahlener Ingwer 1 Teelöffel Kardamompulver

DOMINOSTEINE WEIHNACHTSREZEPT

Erstellt von Mara Miloş

Domino Steine sind kleine, köstliche, dreischichtige Weihnachtskuchen, überzogen mit Schokolade. Der Name stammt wahrscheinlich vom Dominospiel, weil diese kleinen quadratischen Kuchen ihnen in Farbe und Form ähneln.

Wie so viele andere Weihnachtsbäckereien sind sie im Dezember in Deutschland ein Grundnahrungsmittel. Sie gehören zu unseren Adventsbräuchen, wenn wir jeden Sonntag vor Weihnachten Tee oder Kaffee sowie Weihnachtsplätzchen und -kuchen genießen.

ZUTATEN:

1. Schicht (Kuchen Schicht)

125ml Wasser

30g Honig

50g Melasse

70g Zucker

30g Butter

1 Prise Salz

2 TL Kakao ungesüßt

1-2 TL Deutsches Lebuckenhwürtz

1 TL Backpulver

120g Allzweck Mehl

2. Schicht (Jam-Schicht)

300g Kirsch - oder Beeren Marmelade ohne Kerne

1 TL Gelatine oder vegane Alternative

3. Schicht (Marzipanschicht) + Schokoladenüberzug

300g Marzipan

500g dunkle Schokolade

SCHRITTE

• *Backen der 1. Schicht (Kuchen)*

1. Heizen Sie den Ofen auf 180 °C vor und bereiten Sie einen Backrahmen vor, indem Sie Backpapier drunter legen und die Seiten einfetten.

2. Wasser, Zucker, Honig und Melasse in einem Topf vermischen und auf dem Herd erhitzen, bis sich der Zucker aufgelöst hat.

125 ml Wasser, 30 g Honig, 50 g Melasse, 70 g Zucker

1. Kakao, Lebkuchen Gewürzmischung, Salz und Butter in den Topf geben und unterrühren. Vom Herd nehmen und abkühlen lassen.

30 g Butter, 1 Prise Salz, 1-2 TL deutsches Lebkuchengewürz, 2 TL Kakao

1. Mehl, Natron und Backpulver in einer Schüssel vermischen. Geben Sie die abgekühlte Flüssigkeit aus dem Topf hinzu und vermischen Sie alles.

1 TL Backpulver, 120 g Mehl

In den Backrahmen füllen und ca. 22 Minuten backen.

Aus dem Ofen nehmen, mit Alufolie abdecken und abkühlen lassen.

5. In den Backrahmen füllen und ca. 22 Minuten backen.

6. Aus dem Ofen nehmen, mit Alufolie abdecken und abkühlen lassen.

• *Schicht: Jam-Schicht*

1. Das Gelee mit der Gelatine verrühren, aufkochen und unter Rühren 2 Minuten kochen lassen.

300 g Marmelade, 1 TL Gelatine

2. Das Marzipan auf den Kuchen auf die Marmeladenschicht geben.

(Am besten lässt man den Kuchen über Nacht im Kühlschrank fest werden, bevor man ihn aufschneidet und abdeckt.)

• *Schokoladenüberzug*

1. Die Schokolade über heißem Wasser oder in der Mikrowelle schmelzen.

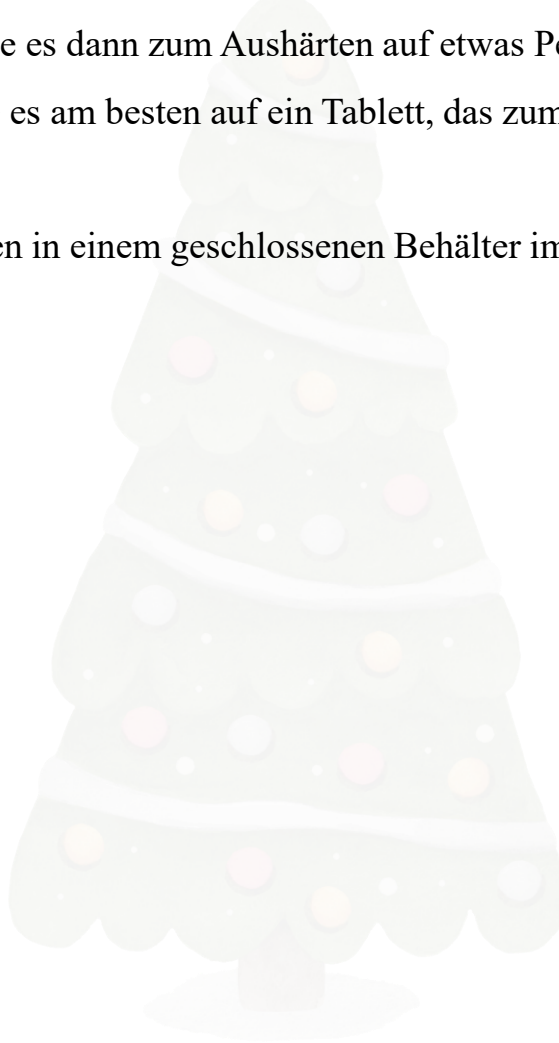
Stellen Sie sicher, dass es sehr flüssig ist. Verwenden Sie keine Candy Melts, das schmeckt nicht gut.

500 g dunkle Schokolade

Schneiden Sie den Kuchen in kleine Quadrate von etwa 1 Cm.

2. Tauchen Sie jedes Quadrat in die Schokolade, um es vollständig zu bedecken, und legen Sie es dann zum Aushärten auf etwas Pergamentpapier oder Backpapier. Stellen Sie es am besten auf ein Tablett, das zum Abkühlen in den Kühlschrank passt.

3. Bis zum Servieren in einem geschlossenen Behälter im Kühlschrank aufbewahren.

Das ist Sofia

Erstellt von Alexandra Anton

Das is Sofia. Sie ist 11. Sofia töpfert und malt. Sie macht ihre Hausaufgaben nicht.

Wer bin Ich?

Erstellt von David Chiribeş

Ich heiße David.

Ich bin 9 Jahre alt..

*Ich komme aus
Rumänien, aus Bukarest.*

Ich spiele Tennis

Vladimir, mein bester Freund

Erstellt von Iosif Ungureanu

Vladimir ist mein Freund. Er ist elf. Er spielt gern Computerspiele und Tennis. Vladimir macht Mathematik gern. Er ist sehr lustig. Er sieht Horrorfilme und spielt Horror-Computerspiele nicht gern.

Miruna- meine Schwester

Erstellt von Maria Cristescu

Das ist Miruna. Sie ist 14 Jahre alt. Miruna malt gern, kocht gerne und spielt gern Badminton. Sie mag nicht Volleyball spielen.

Wir bin Ich?

Erstellt von Matei Ioniță

Ich heiße Matei.

Ich bin neun Jahre alt.

Ich komme aus Rumanien, aus Bukarest.

Ich spiele Tennis.

Wer bin ich?

Erstellt von Robert Marin

Ich heiße Robert.

Ich bin 9 Jahre alt

Ich komme aus Rumänien,
aus Bukarest.

Ich spiele Basketball
Meine Team ist Laguna Sharks.

Mein Freund, Iosif

Erstellt von Sarah Stoicescu

Mein Freund, Iosif

Erstellt von Sarah Stoicescu

Mein kleiner Freund

Das ist Iosif. Er ist 12. Iosif spielt

gern Gitarre und spielt gern

Fußball.

Er singt nicht gern.

Meine beste Freundin!

Erstellt von Sofia Puşcaşu

Das ist Ana-Maria.
Sie ist 10. Ana-Maria
spielt Klavier und
zeichnet gern. Sie
macht nicht gern Mathe .
Ich liebe sie als meine
beste Freundin!

Wer bin ich?

Erstellt von Ștefan Negrea

Hallo! Ich bin Stefan.

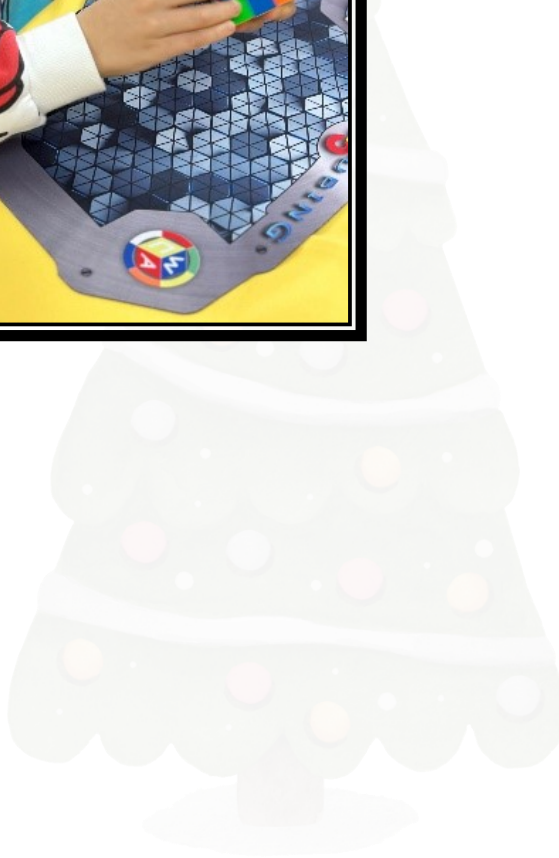
Ich bin 9 Jahre alt

Ich komme aus
Rumanien, aus Bukarest.

Ich löse Zauberwürfel

Mein Freund

Erstellt von Vladimir Olaru

Das ist Iosif. Er ist 12. Iosif macht gern Mathe und spielt gern Computerspiele.

Er spielt nicht gern Hockey.

Ich komme aus Rumänien

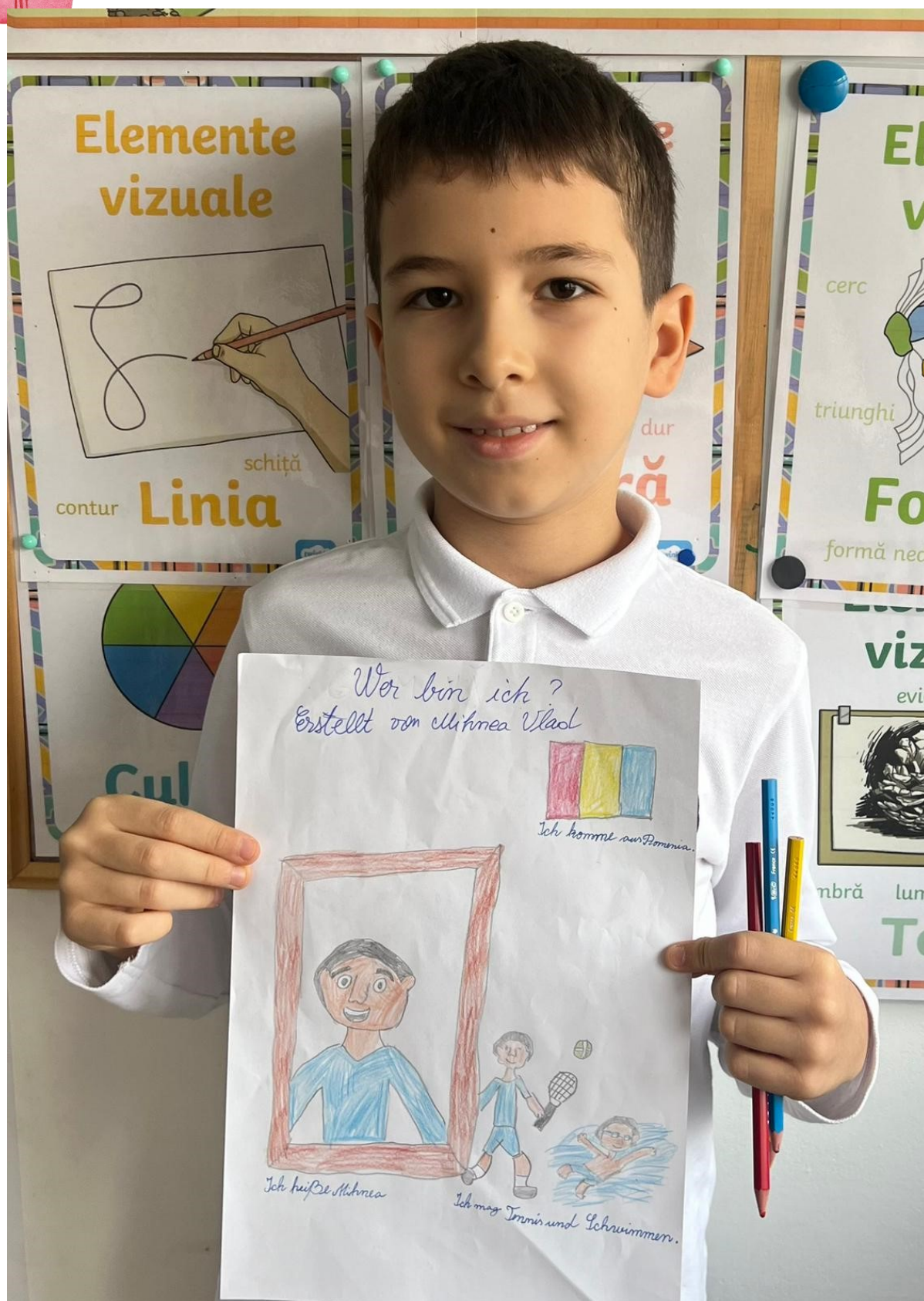

Ich mag Fußball und Schach.

Erstellt von
David Staico

Wer bin ich?
Erstellt von Ingrid Balas

Ich heiße Ingrid.

Ich bin 8 Jahre alt

Ich komme aus Rumänien,

aus Bukarest

Ich spiele Tennis

Ich bin Lofia.
Ich mag die
klettern.

Erstellt von
Lofia Hincu

CREATIVE
SEB

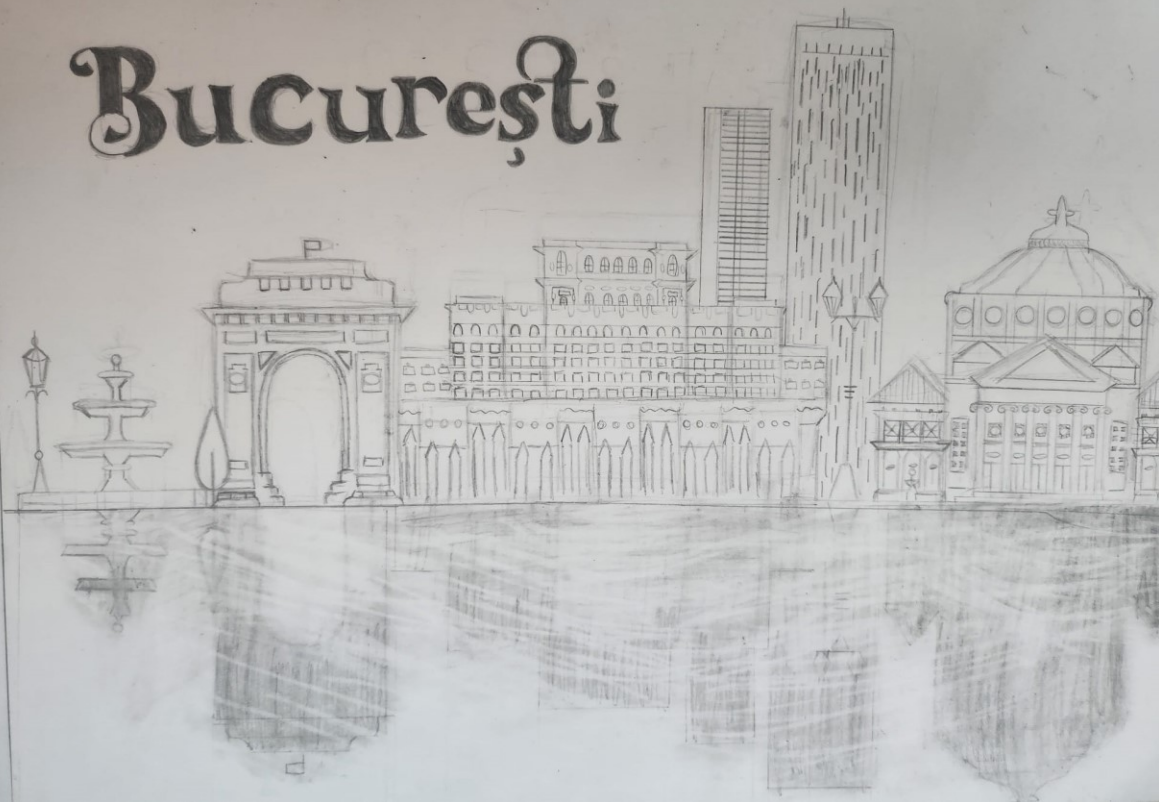
Cronicile Crăciunului.

**VI. Artiștii de la
SEB**

București

Aylin Osman, clasa a VI-a

Aylin Osman, clasa a VI-a

Bianca Velicu, clasa a V-a

Aylin Osman, clasa a VI-a

